

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

58. sējums
2015. gada 12. februāris

Saturs

III *Sagatavošanā esoši tiesību akti*

PADOME

2015/C 50/01	Padomes Nostāja (ES) Nr. 2/2015 pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar kuru groza Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti, un Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu	
	Padome pieņēmusi 2014. gada 9. decembrī ⁽¹⁾	1
2015/C 50/02	Padomes paskaidrojuma raksts: Padomes Nostāja (ES) Nr. 2/2015 pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar kuru groza Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti, un Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu	26

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

PADOME

PADOMES NOSTĀJA (ES) Nr. 2/2015 PIRMAJĀ LASĪJUMĀ,

lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar kuru groza Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti, un Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu

Padome pieņēmusi 2014. gada 9. decembrī

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2015/C 50/01)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu un 114. pantu attiecībā uz šīs direktīvas 1. panta 3.–13. punktu un 2. panta 5.–7. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK ⁽³⁾ 3. panta 4. punktu katra dalībvalsts nodrošina, ka no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars visā transportā 2020. gadā ir vismaz 10 % no enerģijas galapatēriņa transportā attiecīgajā dalībvalstī. Biodegvielu piejaukšana ir viena no metodēm, ko dalībvalstis var izmantot šī mērķa izpildei, un paredzams, ka minētā metode arī dos vislielāko ieguldījumu.
- (2) Ņemot vērā Savienības mērķi turpināt samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas un ievērojamo autotransporta degvielu īpatsvaru šajās emisijās, dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/70/EK ⁽⁴⁾ 7.a panta 2. punktu ir jāparedz degvielas vai enerģijas piegādātājiem pienākums līdz 2020. gada 31. decembrim par vismaz 6 % samazināt aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas uz vienu enerģijas vienību, ko rada degviela, kuru Savienībā izmanto autotransportā, visurgājējā tehnikā, lauksaimniecības un mežsaimniecības traktoros un atpūtas kuģos, kad tie nav jūrā. Biodegvielu piejaukšana ir viena no metodēm, kā fosilās degvielas piegādātāji var samazināt piegādāto fosilo degvielu siltumnīcefekta gāzu intensitāti.

⁽¹⁾ OV C 198, 10.7.2013., 56. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 11. septembra nostāja (OV C 357E, 6.12.2013., 86. lpp.) un Padomes 2014. gada 9. decembra nostāja pirmajā lasījumā. Eiropas Parlamenta ... nostāja [un Padomes ... lēmums].

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/28/EK (2009. gada 23. aprīlis) par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/70/EK (1998. gada 13. oktobris), kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/12/EEK (OV L 350, 28.12.1998., 58. lpp.).

- (3) Direktīva 2009/28/EK nosaka ilgtspējības kritērijus, kas jāievēro, lai biodegvielas un bioloģisko šķidro kurināmo varētu ieskaitīt minētās direktīvas mērķos un lai tie tiktu atzīti par atbilstīgiem publiskā sektora atbalsta shēmām. Šajos kritērijos ietilpst prasības par minimālajiem siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumiem, kas jāpanāk ar biodegvielām un bioloģisko šķidro kurināmo salīdzinājumā ar fosilajiem kurināmajiem. Tādus pašus ilgtspējības kritērijus biodegvielām paredz ar Direktīvu 98/70/EK.
- (4) Ja ganības vai lauksaimniecībā izmantojamo zemi, kas iepriekš bijusi paredzēta pārtikas un barības tirgum, sāk izmantot biodegvielas ražošanai, pieprasījums pēc minētajiem produktiem, kas nav biodegvielas, saglabājas, un tas ir jāapmierina citā veidā – ar intensīvāku ražošanu vai ražošanai atvēlot iepriekš lauksaimniecībā neizmantotu zemi citā vietā. Pēdējais minētais piemērs ir netieša zemes izmantošanas maiņa, un gadījumos, kad tiek izmantota zeme ar lielu oglekļa uzkrājumu, var rasties ievērojamas siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tāpēc Direktīvas 98/70/EK un 2009/28/EK būtu jāgroza, lai ietvertu noteikumus par netiešas zemes izmantošanas maiņas, ņemot vērā to, ka patlaban biodegvielas galvenokārt ražo no kultūraugiem esošajā lauksaimniecībā izmantojamajā zemē.
- (5) Pamatojoties uz dalībvalstu sniegtajām prognozēm par pieprasījumu pēc biodegvielām un aprēķiniem par dažādu biodegvielu izejvielu izraisītu netiešu zemes izmantošanas maiņu emisijām, var lēst, ka ar netiešu zemes izmantošanas maiņu saistītās emisijas ir ievērojamas un varētu padarīt par neesošiem atsevišķu biodegvielu radītos siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumus vai to daļu. Cēlonis – paredzams, ka gandrīz visa 2020. gadā saražotā biodegviela nāks no kultūraugiem, ko audzē zemē, kuru varētu izmantot pārtikas un barības tirgus pieprasījuma apmierināšanai. Lai samazinātu emisijas, jānoskaidro kultūraugu grupas: eļļas augi, cukuru saturoši augi un labība un citi cieti saturoši augi.
- (6) Lai izvairītos no tā, ka tiek stimulēta apzināti paaugstināta pārstrādes atlikumu ražošana, ko veic uz galvenā produkta rēķina, pārstrādes atlikumu definīcijā nebūtu jāiekļauj atlikumus, kas rodas tāda ražošanas procesa rezultātā, kurš ir apzināti modificēts minētajā nolūkā.
- (7) Lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas, transporta nozarē, visticamāk, būs vajadzīga šķidra atjaunojamā degviela. Modernas degvielas, piemēram, no atkritumiem un aļģēm ražotās, nodrošina lielus siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumus ar mazu netiešas zemes izmantošanas maiņas risku, un tās nav tieši konkurenti pārtikas un barības tirgum cīņā par lauksaimniecībā izmantojamo zemi. Tāpēc jāveicina plašāka šādu modernu biodegvielu ražošana; patlaban tās nav komerciāli pieejamas lielos daudzumos, daļēji tāpēc, ka konkurē par publiskā sektora subsīdijām ar tradicionālajām biodegvielu tehnoloģijām, kuru pamatā ir pārtikas kultūraugi. Dalībvalstīm būtu jāveicina šādu modernu biodegvielu patēriņš, valsts līmenī nosakot juridiski nesaistošus apakšmērķus saistībā ar to pienākumu nodrošināt, ka no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas īpatsvars visā transportā 2020. gadā ir vismaz 10 % no enerģijas galapatēriņa transportā attiecīgajā dalībvalstī. Ir arī lietderīgi, ka dalībvalstis ziņo par paveikto šādu valsts apakšmērķu sasniegšanā līdz 2020. gadam; par to būtu jāpublicē kopsavilkuma ziņojums, lai izvērtētu, cik efektīvi ir pasākumi, kas paredzēti šajā direktīvā ar mērķi mazināt netiešas zemes izmantošanas maiņas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju risku, veicinot modernas biodegvielas. Domājams, ka šādām modernām biodegvielām un to veicināšanai arī turpmāk būs būtiska nozīme transporta dekarbonizācijā un zemas oglekļa emisijas transporta tehnoloģiju attīstībā arī pēc minētā termiņa.
- (8) Atšķirības aplēstajās netiešas zemes izmantošanas maiņas emisijās rada dažādas datu ievades un būtiskie lauksaimniecības attīstības pieņēmumi, piemēram, tendences lauksaimniecības ražībā un ražīgumā, blakusproduktu sadalījums un novērotās zemes izmantošanas globālās pārmaiņas un atmežošanas ātrumi, kas ir ārpus biodegvielas ražotāju kontroles. Lai gan lielākā daļa biodegvielas izejvielu tiek ražotas Savienībā, paredzams, ka aplēstās netiešas zemes izmantošanas maiņas emisijas galvenokārt būs ārpus Savienības jomās, kur papildu ražošana, visticamāk, tiks veikta par viszemākajām izmaksām. Jo īpaši pieņēmumi attiecībā uz tropu mežu pārveidošanu un kūdrāju nosusināšanu ārpus Savienības lielā mērā ietekmē aplēstās netiešas zemes izmantošanas maiņas emisijas, kas saistītas ar biodīzeļdegvielas ražošanu no eļļas augiem, un tādēļ ir ārkārtīgi būtiski nodrošināt, lai šādus datus un pieņēmumus pārskata saskaņā ar jaunāko pieejamo informāciju par zemes pārveidošanu un mežu izciršanu, tostarp atspoguļojot minētajās jomās gūtos panākumus, īstenojot pašreizējās starptautiskās programmas.
- (9) Lai nodrošinātu biorūpniecības nozaru ilgtermiņa konkurētspēju, atbilstoši Komisijas 2012. gada 13. februāra paziņojumam "Inovācijas ilgtspējīgai izaugsmei: Eiropas bioekonomika" un Komisijas 2011. gada 20. septembra paziņojumam "Ceļvedis par resursu efektīvu izmantošanu Eiropā", kuros tiek sekmētas integrētas un dažādotas

biorafinēšanas rūpnīcas Eiropā, plašāki stimuli saskaņā ar Direktīvu 2009/28/EK būtu jānosaka tā, lai priekšroka tiktu dota to biomasas izejvielu izmantošanai, kam nav augstas ekonomiskās vērtības citiem izmantojumiem – ne biodegvielai.

- (10) Lielāka tādas elektrības izmantošana, kas ir ražota no atjaunojamajiem energoresursiem, ir veids, kā risināt daudzas problēmas transporta nozarē, kā arī citos enerģētikas sektoros. Tāpēc ir piemēroti sniegt papildu stimulus, lai transporta nozarē veicinātu tādas elektrības izmantošanu, kas ir ražota no atjaunojamajiem energoresursiem, un lai palielinātu reizināšanas koeficientus, ar ko aprēķina tādas no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas elektrības ieskaitāmo daļu, kuru patērē elektrificēts dzelzceļa transports un elektriskie autotransporta līdzekļi, lai sekmētu to izmantošanu un ienākšanu tirgū.
- (11) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK ⁽¹⁾ veicina Savienības kļūšanu par “sabiedrību, kura resursus izmanto atkārtoti”, cenšoties izvairīties no atkritumu rašanās un izmantot atkritumus kā resursus. Atkritumu apsaimniekošanas hierarhija kopumā paredz prioritāšu kārtību attiecībā uz to, kas ir kopumā videi vislabvēlīgākā iespēja atkritumu apsaimniekošanas tiesību aktos un politikā. Dalībvalstīm atbilstīgi atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai un mērķim kļūt par tādu sabiedrību, kura resursus izmanto atkārtoti, būtu jāatbalsta otrreizējo izejvielu izmantošana, un tām, kad vien iespējams, nebūtu jāatbalsta šādu otrreizējo izejvielu apglabāšana vai sadedzināšana. Dažas izejvielas, kas rada nelielu netiešas zemes izmantošanas maiņas risku, var uzskatīt par atkritumiem. Tomēr tās var izmantot arī citiem nolūkiem, kam ar Direktīvas 2008/98/EK 4. pantu izveidotajā atkritumu apsaimniekošanas hierarhijā ir augstāka prioritāte nekā enerģijas reģenerācija. Tāpēc stimulējošos pasākumos, ar kuriem tiek veicinātas neliela netiešas zemes izmantošanas maiņas riska biodegvielas, vai pasākumos, ar kuriem tiek minimizēti stimuli krāpšanai saistībā ar šādu biodegvielu ražošanu, dalībvalstīm ir lietderīgi pievērst pienācīgu uzmanību atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas principam, lai stimuli izmantot šādas biodegvielas izejvielas nedarbotos pretēji centieniem samazināt atkritumu daudzumu vai palielināt pārstrādi, kā arī efektīvai un ilgtspējīgai pieejamo resursu izmantošanai. Dalībvalstis ziņojumos saskaņā ar Direktīvu 2009/28/EK var norādīt pasākumus, ko tās veic šajā ziņā.
- (12) Būtu jāpalielina minimālā siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumu robežvērtība biodegvielām un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam, ko ražo jaunās iekārtās, lai uzlabotu kopējo siltumnīcefekta gāzu bilanci un atturētu no turpmākām investīcijām iekārtās ar sliktiem siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījuma rādītājiem. Šāda palielināšana paredz aizsardzības līdzekļus investīcijām biodegvielu un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanas jaudās atbilstīgi Direktīvas 2009/28/EK 19. panta 6. punkta otrajai daļai.
- (13) Lai sagatavotos pārejai uz modernām biodegvielām un samazinātu kopējo netiešas zemes izmantošanas maiņas ietekmi laikposmā līdz 2020. gadam, ir lietderīgi ierobežot tādu biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo daudzumu, ko iegūst no pārtikas kultūraugiem, kā noteikts Direktīvas 2009/28/EK VIII pielikuma A daļā un Direktīvas 98/70/EK V pielikuma A daļā, un ko var ieskaitīt Direktīvā 2009/28/EK paredzēto mērķu sasniegšanā, neierobežojot šādu biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo vispārējo izmantojumu.
- (14) Šādam ierobežojumam attiecībā uz biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā daudzumu, ko iegūst no pārtikas kultūraugiem un ko var atskaitīt no Direktīvā 2009/28/EK noteiktajiem mērķiem, nebūtu jāietekmē dalībvalstu iespējas organizēt individuālu plānu, kā tiek panākta atbilstība šai noteiktajai tradicionālo biodegvielu daļai kopējā 10 % mērķī. Tādējādi to biodegvielu piekļuve tirgum, kuras ražo iekārtās, kuru ekspluatācija uzsākta līdz 2013. gada beigām, joprojām būs pilnībā atvērta. Tāpēc šī direktīva neietekmē minēto iekārtu operatoru tiesisko palāvību.
- (15) Aplēstās netiešas zemes izmantošanas maiņas emisijas būtu jāietver Komisijas ziņojumā par siltumnīcefekta gāzu emisijām, ko rada biodegvielas, saskaņā ar Direktīvām 98/70/EK un 2009/28/EK. Biodegvielām, kas ražotas no izejvielām, kuras nerada papildu pieprasījumu pēc zemes, piemēram, no atkritumiem, būtu jāpiesķir nulles emisijas faktors.
- (16) Ražības pieaugums lauksaimniecības nozarēs, ko nodrošina intensīvāka pētniecība, tehnoloģiju attīstība un zināšanu nodošana, kas pārsniedz līmeni, kāds būtu vērojams, ja nepastāvētu ražību veicinošas shēmas no pārtikas un lopbarības kultūrām ražotām biodegvielām, kā arī otrās gada ražas audzēšana platībās, kas iepriekš nav tikušas izmantotas otrās gada ražas audzēšanai, var palīdzēt mazināt netiešu zemes izmantošanas maiņu. Ciktāl tā rezultātā

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

panāktās netiešās zemes izmantošanas maiņas mazināšanas ietekmi valsts vai projekta līmenī var izteikt kvantitatīvi, ar šo direktīvu ieviestie pasākumi varētu atspoguļot šo ražības uzlabojumu, izsakot to gan kā samazinājumu lēstajās netiešās zemes izmantošanas maiņas radītajās emisijās, gan kā ieguldījumu biodegvielu ražošanā no pārtikas un lopbarības kultūrām, lai virzītos uz tādu no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas enerģijas īpatsvaru transporta nozarē, kāds ir jāpanāk līdz 2020. gadam.

- (17) Brīvprātīgām shēmām ir aizvien lielāka nozīme saistībā ar tādu pierādījumu sniegšanu, kas apliecina atbilstību ar Direktīvu 98/70/EK un 2009/28/EK noteiktajām ilgtspējības prasībām. Tādēļ ir lietderīgi pilnvarot Komisiju prasīt, lai brīvprātīgās shēmas, tostarp tās, kuras Komisija jau ir atzinusi saskaņā ar Direktīvas 98/70/EK 7.c panta 6. punktu un Direktīvas 2009/28/EK 18. panta 6. punktu, regulāri ziņotu par savu darbību. Šādi ziņojumi būtu jāpublisko, lai palielinātu pārredzamību un uzlabotu Komisijas veikto pārraudzību. Turklāt šādas ziņošanas rezultātā Komisijai tiktu nodrošināta informācija, kas tai nepieciešama, lai ziņotu par brīvprātīgo shēmu darbību nolūkā apzināt paraugpraksi un vajadzības gadījumā iesniegt priekšlikumu par minētās paraugprakses turpmāku sekmēšanu.
- (18) Lai sekmētu iekšējā tirgus sekmīgu darbību, ir lietderīgi precizēt, ar kādiem nosacījumiem savstarpējās atzīšanas princips ir piemērojams starp visām shēmām atbilstības verificēšanai attiecībā uz biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem saskaņā ar Direktīvu 98/70/EK un 2009/28/EK.
- (19) Lai gan no pārtikas un lopbarības kultūrām ražotās biodegvielas parasti ir saistītas ar netiešās zemes izmantošanas maiņas riskiem, pastāv arī izņēmumi. Dalībvalstīm un Komisijai būtu jāsekmē tādu shēmu izveide un izmantošana, ar kurām var uzticami pierādīt, ka noteikts daudzums biodegvielu izejvielu, kas saražotas konkrētā projektā, nav izraisījis ražošanas pārvietošanu citiem nolūkiem. Tā, piemēram, var būt gadījumā, kad biodegvielas ražošanas apjoms ir vienāds ar papildu ražošanas apjomu, kas panākts ar ieguldījumiem ražības uzlabošanā un kas pārsniedz līmeni, kāds būtu panākts bez tiem, vai kad biodegvielas ražošana notiek zemes platībā, kur tiešā zemes izmantošanas maiņa notikusi bez nozīmīgas negatīvas ietekmes uz iepriekš pastāvējušiem dabiskajiem cikliem, ko attiecīgā zemes platība nodrošinājusi, tostarp aizsargājot oglekļa uzkrājumu un bioloģisko daudzveidību.
- (20) Ir savstarpēji jāsaskaņo noteikumi par standartvērtību piemērošanu, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem neatkarīgi no ražošanas vietas. Trešās valstis var izmantot standartvērtības, bet Savienības ražotāju pienākums ir izmantot faktiskās vērtības, ja tās ir augstākas par standartvērtībām vai ja dalībvalsts nav iesniegusi ziņojumu, tādējādi palielinot to administratīvo slogu. Tāpēc pašreizējie noteikumi jāvienkāršo, lai standartvērtības varētu izmantot arī citur, ne vien Savienības teritorijās, kas ietvertas Direktīvas 2009/28/EK 19. panta 2. punkta un Direktīvas 98/70/EK 7.d panta 2. punktā minētajos sarakstos.
- (21) Tā kā ir stājies spēkā Līgums par Eiropas Savienības darbību (LESD), saskaņā ar Direktīvām 2009/28/EK un 98/70/EK Komisijai uzticētās pilnvaras jāpielāgo LESD 290. un 291. pantam.
- (22) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Direktīvas 98/70/EK un Direktīvas 2009/28/EK īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (23) Lai Direktīvu 98/70/EK varētu pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz biodegvielas ražošanas paņēmieni aplēsto tipisko vērtību un standartvērtību pievienošanu un atļauto analītisko metožu pielāgošanu saistībā ar degvielas specifikācijām un tvaika spiediena atbrīvojumu, ko var piemērot bioetanolu saturošam benzīnam.
- (24) Lai Direktīvu 2009/28/EK varētu pielāgot tehnikas un zinātnes attīstībai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz iespējamiem papildinājumiem tādu biodegvielas izejvielu un kurināmo sarakstā, par kuru ieskaitāmu daļu minētās direktīvas 3. panta 4. punkta mērķī būtu jāuzskata to energoietilpība, reizināta ar divi, un arī attiecībā uz biodegvielas ražošanas paņēmieni aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtību pievienošanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (25) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, piemērojot Direktīvu 98/70/EK un Direktīvu 2009/28/EK, sagatavošanās darbu laikā rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (26) Pamatojoties uz labākajiem un jaunākajiem zinātniskajiem pierādījumiem, kas ir pieejami, Komisijai būtu jāizvērtē, cik efektīvi ir pasākumi, ko Direktīva 98/70/EK un Direktīva 2009/28/EK paredz netiešas zemes izmantošanas maiņu emisiju ierobežošanai un turpmākai samazināšanai.
- (27) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošajiem dokumentiem ⁽¹⁾ dalībvalstis ir apņēmušās pamatos gadījumos iesniegt paziņojumu par transponēšanas pasākumiem kopā ar vienu vai vairākiem dokumentiem, kas skaidro savstarpējo saikni starp direktīvas elementiem un valstu pieņemto transponēšanas instrumentu atbilstošajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.
- (28) Tā kā šīs direktīvas mērķus, proti, nodrošināt vienoto tirgu degvielām, kuras lieto autotransporta līdzekļos un visurgājējā tehnikā, un nodrošināt to, ka, lietojot minēto degvielu, tiek ievērots vides aizsardzības prasību minimums, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šo mērķi tā apmēra un ietekmes dēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (29) Tādēļ attiecīgi jāgroza Direktīvas 98/70/EK un 2009/28/EK,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 98/70/EK

Direktīvu 98/70/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. pantu papildina ar šādiem punktiem:

- “10) “cieti saturoši augi” ir augi, galvenokārt graudaugi (neatkarīgi no tā, vai tiek izmantoti tikai graudi vai viss augs, kā tas ir, piemēram, zaļbarības kukurūzas gadījumā), bumbuli un sakņaugi (piemēram, kartupeļi, topinambūri, batātes, manioka un jamss) un bumbulšpoli (piemēram, taro un *cocoyam*);
- 11) “neliela netiešas zemes izmantošanas maiņas riska biodegviela” ir biodegviela, kuras izejvielas nav uzskaitītas V pielikuma A daļā vai ir uzskaitītas V pielikuma A daļā, taču tikusi ražota tādās shēmās, kas samazina ražošanas pārvietošanu nolūkiem, kas nav biodegvielas ražošana, un tikusi ražota saskaņā ar 7.b pantā izklāstītajiem biodegvielas ilgtspējības kritērijiem. Var apsvērt izejvielas tikai tādā apjomā, kas atbilst reālam pārvietošanas samazinājumam, ko panāk ar šādas shēmas starpniecību. Šādas shēmas var darboties kā atsevišķi projekti vietējā līmenī vai kā politikas pasākumi, kas daļēji vai pilnībā aptver dalībvalsts vai trešās valsts teritoriju. Ražošanas pārvietošanu nolūkiem, kas nav biodegvielas ražošana, var samazināt, ja ar shēmu panāk ražības palielināšanos tās aptvertajā apgabalā, pārsniedzot līmeni, kāds būtu vērojams, ja nepastāvētu šādas ražību veicinošās atbalsta shēmas;
- 12) “pārstrādes atlikumi” ir materiāls, kas nav galaprodukts, kura ražošanas procesā tieši vēlas iegūt; tas nav ražošanas procesa pamatmērķis, un process nav apzināti modificēts, lai to ražotu;
- 13) “lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības atliekas” ir atliekas, kas radītas tieši lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības nozarēs; tās neietver atliekas, kas radušās saistītajās nozarēs vai pārstrādē.”;

2) direktīvas 7.a pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

⁽¹⁾ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

“5. Lai nodrošinātu šā panta vienādu īstenošanu, Komisija pieņem īstenošanas aktus saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, lai paredzētu:

- a) metodoloģiju degvielas, kas nav biodegviela, un enerģijas radītas aprites ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisijas aprēķināšanai;
- b) līdz 2011. gada 1. janvārim – metodoloģiju, ar kuru nosaka degvielas pamatstandartu, balstoties uz aprites ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju uz vienu enerģijas vienību, kas iegūta 2010. gadā no fosilās degvielas, piemērojot šā panta 2. punktu;
- c) noteikumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis īsteno šā panta 4. punktu, izmantojot, cik vien iespējams, vienādu pieeju;
- d) metodoloģiju, pēc kuras aprēķina elektrisko autotransporta līdzekļu ietekmi, kas ir saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 3. panta 4. punktu.”;

b) pievieno šādu punktu:

“6. Kā daļu no 1. punktā minētās ziņošanas dalībvalstis nodrošina, ka degvielas piegādātāji katru gadu ziņo dalībvalsts ieceltai iestādei par biodegvielas ražošanas paņēmieniem, biodegvielas apjomiem, kas iegūta no izejvielām, kuras iedalītas kategorijās V pielikuma A daļā, un aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijām uz enerģijas vienību. Dalībvalstis minētos datus paziņo Komisijai.”;

3) direktīvas 7.b pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums, ko panāk, izmantojot biodegvielu, un ko ņem vērā 1. punktā minētajiem nolūkiem, ir vismaz 60 % attiecībā uz biodegvielām, ko ražo iekārtās, kuru ekspluatācija sāka pēc ... (*). Uzska, ka iekārta “atrodas ekspluatācijā”, ja ir notikusi fiziska biodegvielas ražošana.

Attiecībā uz iekārtām, kas atradās ekspluatācijā ... (*) vai pirms minētās dienas, 1. punktā minētajā nolūkā biodegvielām jāpanāk siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījums vismaz 35 % līdz 2017. gada 31. decembrim un vismaz 50 % no 2018. gada 1. janvāra.

Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu, ko iegūst, izmantojot biodegvielu, aprēķina saskaņā ar 7.d panta 1. punktu.”;

b) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Lai nodrošinātu vienādu šā punkta pirmās daļas c) apakšpunkta piemērošanu, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka kritērijus un ģeogrāfiskos apgabalus, lai noteiktu, uz kurām plāvē attiecas minētais apakšpunkts. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.”;

4) direktīvas 7.c pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija pieņem īstenošanas aktus saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, lai sagatavotu sarakstu ar šā punkta divās pirmajās daļās minēto atbilstīgo un būtisko informāciju. Komisija jo īpaši nodrošina, ka minētās informācijas sniegšana kopumā uzņēmējiem vai konkrēti zemnieku sīksaimniecībām, ražotāju organizācijām un kooperatīviem nerada pārmērīgu administratīvo slogu.”;

b) panta 5. punktā pievieno šādas daļas:

“Panta 4. punktā minētās brīvprātīgās shēmas (“brīvprātīgās shēmas”) regulāri – vismaz reizi gadā – publicē sarakstu ar to sertifikācijas struktūrām, ko izmanto neatkarīgas revīzijas veikšanai, attiecībā uz katru sertifikācijas struktūru norādot, kura vienība vai valsts publiskā sektora iestāde to ir atzinusi un kura vienība vai valsts publiskā sektora iestāde to uzrauga.

(*) Šīs direktīvas spēkā stāšanās diena.

Jo īpaši lai novērstu krāpšanu, Komisija, pamatojoties uz riska analīzi vai šā panta 6. punkta otrajā daļā minētajiem ziņojumiem, var noteikt neatkarīgas revīzijas standartus un paredzēt prasību, ka visām brīvprātīgajām shēmām ir šie standarti jāpiemēro. To veic, izmantojot īstenošanas aktus, kas pieņemti saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Ar šādiem aktiem nosaka termiņu, līdz kuram brīvprātīgajām shēmām standarti ir jāīsteno. Komisija var atcelt lēmumus par brīvprātīgo shēmu atzīšanu gadījumā, ja minētās shēmas tam paredzētajā termiņā neīsteno minētos standartus.”;

c) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Lēmumus atbilstīgi šā panta 4. punktam pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Šādi lēmumi ir spēkā ne vairāk kā piecus gadus.

Komisija pieprasa, lai šādas brīvprātīgās shēmas, par kurām lēmums ir pieņemts atbilstīgi 4. punktam, līdz ... (*) un pēc tam katru gadu līdz 30. aprīlim iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ietver katru no šā punkta trešajā daļā izklāstītajiem punktiem. Ziņojumi parasti aptver iepriekšējo kalendāro gadu. Pirmais ziņojums aptver vismaz sešus mēnešus no ... (**). Prasība par ziņojuma iesniegšanu attiecas tikai uz tām brīvprātīgajām shēmām, kuras ir darbojušās vismaz 12 mēnešus.

Līdz ... (***) Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā ir analizēti šā punkta otrajā daļā minētie brīvprātīgo shēmu ziņojumi un pārskatīta 4. punktā minēto nolīgumu vai brīvprātīgo shēmu darbība, par kuriem ir pieņemts lēmums saskaņā ar šo pantu, un noteikta paraugprakse. Ziņojumā izmanto labāko pieejamo informāciju, tostarp informāciju, kas iegūta pēc apspriedēm ar ieinteresētajām personām, un praktisko pieredzi nolīgumu vai attiecīgo shēmu piemērošanā.

Ziņojumā vispārīgi analizē šādu informāciju:

- a) revīzijas neatkarība, kārtība un biežums – attiecībā gan uz to, kas norādīts konkrētās shēmas dokumentācijā brīdī, kad Komisija apstiprināja shēmu, gan salīdzinājumā ar nozares paraugpraksi;
 - b) neatbilstības konstatēšanas un risināšanas metožu pieejamība, kā arī pieredze un pārredzamība to piemērošanā, īpaši, risinot situācijas, kad shēmas dalībnieki ir veikuši vai tiek apgalvots, ka ir veikuši nopietnus pārkāpumus;
 - c) pārredzamība, jo īpaši attiecībā uz shēmas pieejamību, tulkojumu nodrošinājumu valodās, ko lieto izejvielu izcelsmes valstīs un reģionos, sertificētu uzņēmumu saraksta un attiecīgo sertifikātu pieejamību un revidentu ziņojumu pieejamību;
 - d) ieinteresēto personu iesaiste, jo īpaši attiecībā uz apspriešanos ar pirmiedzīvotājiem un vietējām kopienām, ko pirms lēmuma pieņemšanas veic shēmas izstrādes un pārskatīšanas, kā arī revīzijas laikā, un atbilde uz viņu sniegto ieguldījumu;
 - e) vispārējā shēmas stabilitāte, jo īpaši ņemot vērā noteikumus par revizoru un attiecīgu shēmas struktūru akreditāciju, kvalifikāciju un neatkarību;
 - f) jaunākā informācija par tirgu saistībā ar shēmu, sertificētu izejvielu un biodegvielas apjomu, norādot sadalījumu pa izcelsmes valstīm un tiem, dalībnieku skaits;
 - g) tas, cik vienkārši un efektīvi ir īstenojama sistēma, ar kuru izseko apliecinājumiem, ko shēma dalībniekiem izsniedz par ilgtspējas kritēriju ievērošanu, paredzot šādu sistēmu izmantot kā līdzekli krāpniecisku darbību novēršanai, lai jo īpaši konstatētu un izskatītu iespējamu krāpšanu un citus pārkāpumus un saistībā ar to veiktu turpmākus pasākumus, un attiecīgā gadījumā – konstatētu krāpšanas vai pārkāpumu gadījumu skaits;
- un jo īpaši:
- h) vienību iespējas tikt pilnvarotām atzīt un uzraudzīt sertifikācijas struktūras;
 - i) sertifikācijas struktūru atzīšanas vai akreditēšanas kritēriji;
 - j) noteikumi par to, kā veicama sertifikācijas struktūru uzraudzība.

(*) Viens gads no šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) Šīs direktīvas spēkā stāšanās diena.

(***) Astoņpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

Dalībvalsts par savu valsts shēmu var paziņot Komisijai. Komisija dod priekšroku šādas shēmas novērtēšanai. Lēmumu par šādi iesniegtas valsts shēmas atbilstību šajā direktīvā izvirzītajiem noteikumiem pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, lai sekmētu to, ka tiek savstarpēji divpusēji un daudzpusēji atzītas shēmas atbilstības verificēšanai attiecībā uz biodegvielām noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem. Ja lēmums ir pozitīvs, saskaņā ar šo pantu izveidotas shēmas neatsaka savstarpēju atzīšanu ar minētās dalībvalsts shēmu.”;

d) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas Komisija pārbauda 7.b panta piemērošanu attiecībā uz biodegvielas avotu un sešu mēnešu laikā pēc lūguma saņemšanas saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru izlemj, vai attiecīgā dalībvalsts, piemērojot 7.a pantu, drīkst ņemt vērā biodegvielu no minētā avota.”;

5) direktīvas 7.d pantu groza šādi:

a) panta 3., 4. un 5. punktu aizstāj ar šādu:

“3. 2. punktā minētajos ziņojumos – dalībvalstu gadījumā – un 2. punktā minētajos līdzvērtīgos ziņojumos, ko sagatavojušas kompetentas struktūras, – ārpus Savienības esošu teritoriju gadījumā – Komisijai var ziņot par tipiskām siltumnīcefekta gāzu emisijām no lauksaimniecības izejvielu audzēšanas.

4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, kas pieņemts saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, var nolemt, ka ziņojumi, kas minēti šā panta 3. punktā, satur pareizus datus, kas ļauj mērīt siltumnīcefekta gāzu emisijas no tādu biodegvielas izejvielu audzēšanas, ko tipiski ražo attiecīgajās teritorijās, 7.b panta 2. punkta nolūkiem.

5. Komisija vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc tam reizi divos gados sagatavo ziņojumu par aplēstajām tipiskajām vērtībām un standartvērtībām, kas ir norādītas IV pielikuma B un E daļā, īpašu uzmanību veltot siltumnīcefekta gāzu emisijām no transporta un apstrādes.

Ja pirmajā daļā minētajos ziņojumos ir norādīts, ka, ņemot vērā jaunākos zinātniskos pierādījumus, varētu būt nepieciešams pielāgot aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtības, kas norādītas IV pielikuma B un E daļā, Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz legīslatīva akta priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei.”;

b) panta 6. punktu svītrot;

c) panta 7. punkta pirmo, otro un trešo daļu aizstāj ar šādām:

“7. Komisija pastāvīgi pārskata IV pielikumu, lai pamatotā gadījumā pievienotu vērtības citiem biodegvielas ražošanas paņēmieniem no tām pašām vai citām izejvielām. Minētajā pārskatīšanā apsver iespēju grozīt IV pielikuma C daļā paredzēto metodoloģiju, jo īpaši attiecībā uz šādiem jautājumiem:

- atkritumu un atlikumu uzskaites metode,
- blakusproduktu uzskaites metode,
- koģenerācijā saražotās enerģijas uzskaites metode un
- kultūraugu atliekas, ko uzskata par blakusproduktiem.

Standartvērtības, kas izstrādātas biodīzeļdegvielai no augu eļļas vai dzīvnieku tauku atliekām, pārskata cik drīz vien iespējams. Ja Komisijas pārskatīšanas rezultātā tiek secināts, ka būtu jāpapildina IV pielikums, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 10.a pantu, lai IV pielikuma A, B, D un E daļā pievienotu, bet ne svītrotu vai grozītu aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtības tiem biodegvielas ražošanas paņēmieniem, kuru konkrētas vērtības minētajā pielikumā vēl nav iekļautas.”;

d) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Ja tas vajadzīgs, lai nodrošinātu IV pielikuma C daļas 9. punkta vienādu piemērošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros norāda detalizētas tehniskas specifikācijas un definīcijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

6) direktīvas 7.e panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Komisijas ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei, kas minēti 7.b panta 7. punktā, 7.c panta 2. punktā, 7.c panta 9. punktā, 7.d panta 4. un 5. punktā, kā arī ziņojumi un informācija, ko iesniedz saistībā ar 7.c panta 3. punkta pirmo un piekto daļu un 7.d panta 2. punktu, tiek sagatavoti un nosūtīti, piemērojot gan Direktīvu 2009/28/EK, gan šo direktīvu.”;

7) direktīvas 8. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Dalībvalstis uzrauga atbilstību 3. un 4. panta prasībām attiecībā uz benzīnu un dīzeļdegvielu, pamatojoties uz analītiskām metodēm, kas minētas, attiecīgi, I un II pielikumā.”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Katru gadu līdz 31. augustam dalībvalstis iesniedz valsts degvielas kvalitātes ziņojumu par iepriekšējo kalendāro gadu. Komisija izveido kopēju formātu kopsavilkuma iesniegšanai par valsts degvielas kvalitātes datiem, izmantojot īstenošanas aktu, kas pieņemts saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Pirmo ziņojumu iesniedz līdz 2002. gada 30. jūnijam. No 2004. gada 1. janvāra minētā ziņojuma formātam jāatbilst formātam, kas aprakstīts atbilstošajā Eiropas standartā. Papildus tam dalībvalstis paziņo benzīna un dīzeļdegvielas kopējo realizēto apjomu to teritorijās, kā arī bezsvina benzīna un dīzeļdegvielas ar maksimālo sēra saturu 10 mg/kg realizēto apjomu. Bez tam dalībvalstis katru gadu ziņo par to teritorijā realizētā benzīna un dīzeļdegvielas ar maksimālo sēra saturu 10 mg/kg atbilstoši ģeogrāfiski līdzsvarotu pieejamību.”;

8) direktīvas 8.a panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ņemot vērā izvērtējumu, kas veikts, izmantojot 1. punktā minēto testēšanas metodoloģiju, Eiropas Parlaments un Padome var pārskatīt 2. punktā norādīto MMT satura robežvērtību degvielai, pamatojoties uz Komisijas leģislatīvā akta priekšlikumu.”;

9) direktīvas 9. panta 1. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

“k) Savienībā patērēto biodegvielu ražošanas paņēmienus, apjomus un aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisijas uz enerģijas vienību, tostarp aplēsto netiešas zemes izmantošanas maiņas emisiju provizorisks vidējās vērtības un saistīto amplitūdu, kas izriet no rezultātu ietekmes analīzes saistībā ar V pielikumu. Komisija dara publiski pieejamus datus par provizoriski aplēstajām netiešas zemes izmantošanas maiņas emisijām un saistīto amplitūdu, kas izriet no rezultātu ietekmes analīzes.”;

10) direktīvas 10. pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu tekstu:

“Atļauto analītisko metožu piemērošanas procedūra un atļautie tvaika spiediena atbrīvojumi”;

b) 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 10.a pantu, ciktāl tas nepieciešams, lai pielāgotu atļautās analītiskās metodes ar mērķi nodrošināt saskaņotību ar I vai II pielikumā minēto Eiropas standartu pārskatīšanu. Komisija tiek pilnvarota arī pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 10.a pantu, lai pielāgotu III pielikumā norādītos kPa izteiktos pieļautos tvaika spiediena atbrīvojumus etanola saturam benzīnā, ievērojot 3. panta 4. punkta pirmajā daļā noteikto robežvērtību. Šādi deleģētie akti neskar atbrīvojumus, kas piešķirti saskaņā ar 3. panta 4. punktu.”;

11) iekļauj šādu pantu:

“10.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 7.d panta 7. punktā un 10. panta 1. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... (*).
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7.d panta 7. punktā un 10. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 7.d panta 7. punktu un 10. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

12) direktīvas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

Komiteju procedūra

1. Izņemot gadījumus, kas minēti 2. punktā, Komisijai palīdz Degvielas kvalitātes komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.
2. Jautājumus, kas saistīti ar biodegvielas ilgtspējību saskaņā ar 7.b, 7.c un 7.d pantu, Komisijai palīdz Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējības komiteja, kas minēta Direktīvas 2009/28/EK 25. panta 2. punktā. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

13) IV pielikumu groza un V pielikumu pievieno atbilstīgi šīs direktīvas I pielikumam.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2009/28/EK

Direktīvu 2009/28/EK groza šādi:

1) direktīvas 2. panta otrajai daļai pievieno šādus punktus:

- “p) “atkritumus” definē atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (*) 3. panta 1. punktam. Vielas, kas tīši modificētas vai piesārņotas, lai panāktu atbilstību minētajai definīcijai, šajā definīcijā neietilpst;

(*) Šīs direktīvas spēkā stāšanās diena.

- q) “cieti saturoši augi” ir augi, galvenokārt graudaugi (neatkarīgi no tā, vai tiek izmantoti tikai graudi vai viss augs, kā tas ir, piemēram, zaļbarības kukurūzas gadījumā), bumbuļi un sakņaugi (piemēram, kartupeļi, topinambūri, batātes, manioka un jamss) un bumbuļšīpoli (piemēram, taro un *cocoyam*);
- r) “lignocelulozes materiāls” ir materiāls, ko veido lignīns, celuloze un hemiceluloze, piemēram, mežos iegūta biomasa, kokaugu enerģētiskās kultūras un ar mežsaimniecību saistītu nozaru atliekas un atkritumi;
- s) “nepārtikas celulozes materiāls” ir izejvielas, kas galvenokārt sastāv no celulozes un hemicelulozes un kam ir zemāks lignīna saturs nekā lignocelulozes materiālam. Tas ietver pārtikas un lopbarības kultūru atliekas (piemēram, salmi, stublāji, sēnālas un čaumalas), zālaugu enerģētiskās kultūras ar zemu cietes saturu (piemēram, klūdziņprosa, miskante, Spānijas niedre), rūpniecības atliekas (tostarp no pārtikas un lauksaimniecības kultūrām pēc augu eļļu, cukuru, cietes un proteīnu ekstrakcijas) un materiālus no biotkritumiem;
- t) “pārstrādes atlikumi” ir materiāls, kas nav galaprodukts, kura ražošanas procesā tieši vēlas iegūt; tas nav ražošanas procesa pamatmērķis, un process nav apzināti modificēts, lai to ražotu;
- u) “lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības atliekas” ir atliekas, kas rodas tieši lauksaimniecības, akvakultūras, zivsaimniecības un mežsaimniecības nozarēs; tās neietver atliekas, kas radušās saistītajās nozarēs vai pārstrādē;
- v) “neliela netiešas zemes izmantošanas maiņas riska biodegviela un bioloģiskais šķidrās kurināmais” ir biodegviela un bioloģiskais šķidrās kurināmais, kuru izejvielas nav uzskaitītas VIII pielikuma A daļā vai ir uzskaitītas VIII pielikuma A daļā, taču tikušas ražotas saskaņā ar tādām shēmām, kas samazina ražošanas pārvietošanu nolūkiem, kas nav biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošana, un tikušas ražotas saskaņā ar 17. pantā izklāstītajiem ilgtspējības kritērijiem biodegvielai un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam. Var apsvērt izejvielas tikai tādā apjomā, kas atbilst reālam pārvietošanas samazinājumam, ko panāk ar šādas shēmas starpniecību. Šādas shēmas var darboties kā atsevišķi projekti vietējā līmenī vai kā politikas pasākumi, kas daļēji vai pilnībā aptver dalībvalsts vai trešās valsts teritoriju. Ražošanas pārvietošanu nolūkiem, kas nav biodegvielas ražošana, var samazināt, ja ar shēmu panāk ražības palielināšanos tās aptvertajā apgabalā, pārsniedzot līmeni, kāds būtu vērojams, ja nepastāvētu šādas ražību veicinošas atbalsta shēmas.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

2) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu daļu:

“Lai panāktu atbilstību šī punkta pirmajā daļā minētajiem mērķiem, maksimālā tādu biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo daļa, ko ražo no labības un citiem cieti saturošiem augiem, cukuru saturošiem augiem un eļļas augiem, nav lielāka par enerģijas daudzumu, kas atbilst 4. punkta d) apakšpunktā noteiktajai maksimālajai daļai.”;

b) panta 4. punkta otro daļu groza šādi:

i) daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) lai aprēķinātu saucēju, saskaņā ar pirmo daļu aprēķinot kopējo patērēto enerģijas daudzumu transporta nozarē, ņem vērā tikai benzīnu, dīzeļdegvielu, biodegvielu, ko patērē autotransportā un dzelzceļa transportā, un elektroenerģiju, tostarp elektroenerģiju, ko izmanto nebioloģiskas cilmes atjaunojamā šķidrā un gāzveida kurināmā ražošanai.”;

ii) punkta b) apakšpunktā pievieno šādu teikumu:

“Šis punkts neskar šā punkta d) apakšpunktu un 17. panta 1. punkta a) apakšpunktu.”;

iii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) lai aprēķinātu elektroenerģijas daļu, kas saražota no atjaunojamajiem energoresursiem un patērēta jebkādos elektriskajos transportlīdzekļos un nebioloģiskas cilmes atjaunojamā šķidrā un gāzveida kurināmā ražošanā saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, dalībvalstis var izmantot vai nu Savienības no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas daļu, vai arī no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas daļu savā valstī, kas noteikta divus gadus pirms attiecīgā gada. Turklāt, lai aprēķinātu no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtās elektroenerģijas daudzumu, ko patērē elektrificēts dzelzceļa transports, uzskata, ka šis patēriņš 2,5 reizes pārsniedz no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas daudzumu. Lai atbilstīgi b) apakšpunktam aprēķinātu no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtās elektroenerģijas daudzumu, ko patērē elektriski autotransporta līdzekļi, uzskata, ka šis patēriņš piecas reizes pārsniedz no atjaunojamajiem energoresursiem saražotās elektroenerģijas daudzumu.”;

iv) pievieno šādus apakšpunktus:

“d) aprēķinot biodegvielas skaitītājā, no tādas biodegvielas iegūtas enerģijas daļa, ko ražo no labības un citiem cieti saturošiem augiem, cukura un eļļas augiem, nepārsniedz 7 % no enerģijas galapatēriņa transportā dalībvalstīs 2020. gadā;

e) dalībvalstis cenšas sasniegt mērķi – lai to teritorijā tiktu patērēta minimāla proporcija biodegvielu, kas ražota no izejvielām un citu degvielu, kas uzskaitīta IX pielikumā A daļā. Šim nolūkam katra dalībvalsts nosaka valsts mērķi, ko tā cenšas sasniegt. Šā mērķa atsauces vērtība ir energoietilpības 0,5 procentpunkti no pirmajā daļā minētās no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas daļas visos transporta veidos 2020. gadā; to nodrošina ar biodegvielu, kas ražota no izejvielām, un citas degvielas, kas uzskaitītas IX pielikuma A daļā, un par ko saskaņā ar šīs daļas f) apakšpunktu un IX pielikuma A daļu uzskata, ka tās energoietilpība ir divas reizes lielāka. Turklāt valsts mērķi var ņemt vērā no IX pielikumā neuzskaitītām izejvielām saražotas biodegvielas, ko kompetentās valsts iestādes atzinusi par atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiālu un lignocelulozes materiālu un ko izmantoja esošajās iekārtās pirms Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/.../ES (*) (+) pieņemšanas.

Dalībvalstis var noteikt valsts mērķi, kas ir zemāks par atsauces vērtību – 0,5 procentpunkti, pamatojoties uz vienu vai vairākiem šādiem iemesliem:

- i) objektīvi faktori, piemēram, ierobežotās iespējas biodegvielu ilgtspējīgai ražošanai no izejvielām un citu IX pielikuma A daļā uzskaitīto degvielu ražošanai, vai šādu biodegvielu ierobežota pieejamība par izmaksu ziņā pieņemamu cenu tirgū, ņemot vērā novērtējumu, kas ietverts Direktīvas 2014/.../ES (*) 3. panta 1. punktā minētajā Komisijas ziņojumā;
- ii) konkrētās tehniskās vai klimatiskās īpatnības transporta degvielas valsts tirgū, piemēram, autotransporta parka sastāvs un stāvoklis; vai
- iii) valsts politika, piešķirot atbilstošus finanšu resursus, lai stimulētu tādas elektroenerģijas izmantojumu transportā, kas iegūta no atjaunojamiem enerģijas avotiem.

Komisija publicē:

— dalībvalstu mērķus un attiecīgā gadījumā pamatojumu to dažādajiem valsts mērķiem, salīdzinot ar atsauces vērtību, par ko paziņo saskaņā ar Direktīvas 2014/.../ES (*) 4. panta 2. punktu;

— kopsavilkuma ziņojumu par dalībvalstīs sasniegto virzību uz valsts mērķu sasniegšanu;

f) uzskata, ka biodegvielām, ko ražo no IX pielikumā uzskaitītajām izejvielām, energoietilpība ir divas reizes lielāka.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/.../ES, ar kuru groza Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti, un Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu (OV L ..., lpp.).”;

(*) Šīs direktīvas numurs.

c) panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija vajadzības gadījumā līdz 2017. gada 31. decembrim iesniedz priekšlikumu, kas, ievērojot dažus nosacījumus, ļauj ņemt vērā visu no atjaunojamajiem energoresursiem iegūto elektroenerģiju, ko izmanto, lai darbinātu jebkādos iespējamus elektriskos transportlīdzekļus, kā arī nebioloģiskas cilmes atjaunojamā šķidrā un gāzveida kurināmā ražošanai.”;

d) panta 4. punktam pievieno šādu daļu:

“Nolūkā sasniegt šā panta 1. un 2., kā arī šajā punktā minētos mērķus, uzskata, ka biodegvielām, ko ražo no IX pielikuma A daļā minētajām izejvielām, energoietilpība ir divas reizes lielāka.”;

e) iekļauj šādu punktu:

“5. Lai samazinātu risku, ka viens sūtījums Savienībā tiek deklarēts vairāk nekā vienu reizi, dalībvalstis un Komisija cenšas stiprināt valstu sistēmu sadarbību un sadarbību starp valstu sistēmām un brīvprātīgajām shēmām, kas izveidotas saskaņā ar 18. pantu, tostarp attiecīgos gadījumos – datu apmaiņu. Lai novērstu to, ka materiāli tiek tīši modificēti vai izmesti atkritumos, lai tie atbilstu IX pielikumam, dalībvalstis sekmē tādu sistēmu izveidi un izmantošanu, ar kurām visā pievienotās vērtības veidošanās ķēdē izseko izejvielas un no tām iegūtās biodegvielas. Dalībvalstis nodrošina, ka, konstatējot krāpšanu, tiek veikti atbilstīgi pasākumi. Dalībvalstis līdz 2017. gada 31. decembrim un pēc tam katru otro gadu ziņo par īstenotajiem pasākumiem, ja tās nav sniegušas līdzvērtīgu informāciju par uzticamību un aizsardzību pret krāpšanu ziņojumos par tādas enerģijas veicināšanas un izmantošanas progresu, ko iegūst no atjaunojamajiem energoresursiem, kuri sastādīti atbilstoši 22. panta 1. punkta d) apakšpunktam.

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 25.a pantu nolūkā grozīt IX pielikuma A daļā minēto izejvielu sarakstu, lai pievienotu izejvielas, bet ne tāpēc, lai tās svītrotu. Komisija pieņem atsevišķu deleģēto aktu par katru izejvielu, kas pievienojama IX pielikuma A daļai. Ikvienu deleģētā akta pamatā ir jaunāko zinātnes un tehnikas sasniegumu analīze, pienācīgi ņemot vērā atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju un pamatojot secinājumu, ka attiecīgā izejviela nerada papildu pieprasījumu pēc zemes, ne arī lielā mērā kropļojoši ietekmē (blakus)produktu, atkritumu vai atlikumu tirgu, sniedz būtiskus siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājumu salīdzinājumā ar fosilo kurināmo, un nepastāv risks negatīvi ietekmēt vidi un biodaudzveidību.”;

3) direktīvas 5. panta 5. punktu svītrot.

4) direktīvas 6. panta 1. un 2. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Dalībvalstis var vienoties statistiski nodot no atjaunojamajiem energoresursiem saražotas enerģijas konkrētu daudzumu no vienas dalībvalsts citai, kā arī par šādas nodošanas kārtību. Nodoto daudzumu:

- a) atskaita no enerģijas daudzuma, kas iegūts no atjaunojamajiem energoresursiem un ko ņem vērā, nosakot nodošanu veicošās dalībvalsts atbilstību 3. panta 1., 2. un 4. punktā noteiktajām prasībām; un
- b) pieskaita enerģijas daudzumam, kas iegūts no atjaunojamajiem energoresursiem un ko ņem vērā, nosakot nodošanu pieņemošās dalībvalsts atbilstību 3. panta 1., 2. un 4. punktā noteiktajām prasībām.

2. Šā panta 1. punktā minētā kārtība attiecībā uz 3. panta 1., 2. un 4. punktu var ilgt vienu vai vairākus gadus. Par to paziņo Komisijai ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc katra gada beigām, kad tā ir spēkā. Komisijai nosūtītajā informācijā norāda attiecīgās enerģijas daudzumu un cenu.”;

5) direktīvas 17. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Siltumnīcefekta gāzu emisiju samazinājums, ko panāk, izmantojot biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo, un ko ņem vērā nolūkos, kuri minēti 1. punktā, ir vismaz 60 % attiecībā uz biodegvielām un bioloģisko šķidro kurināmo, ko ražo iekārtās, kuru ekspluatācija sāka pēc ... (*). Uzskata, ka iekārta “atrodas ekspluatācijā”, ja ir notikusi fiziska biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošana.

(*) Šīs direktīvas spēkā stāšanās diena.

Attiecībā uz iekārtām, kas atradās ekspluatācijā ... (*) vai pirms minētās dienas, 1. punktā minētajā nolūkā biodegvielām un bioloģiskajam šķidrajam kurināmajam jāpanāk siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījums vismaz 35 % līdz 2017. gada 31. decembrim un vismaz 50 % no 2018. gada 1. janvāra.

Siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumu, ko panāk, izmantojot biodegvielas un bioloģiskos šķidros kurināmos, aprēķina saskaņā ar 19. panta 1. punktu.”;

b) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Lai nodrošinātu šī punkta pirmās daļas c) apakšpunkta vienādu piemērošanu, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka kritērijus un ģeogrāfiskos apgabalus, lai noteiktu, uz kurām plāvējam attiecas minētais apakšpunkts. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā paredzēto pārbaudes procedūru.”;

6) direktīvas 18. pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta trešo daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija pieņem īstenošanas aktus saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, lai sagatavotu sarakstu ar šā punkta divās pirmajās daļās minēto atbilstīgo un būtisko informāciju. Komisija jo īpaši nodrošina, ka minētās informācijas sniegšana kopumā uzņēmējiem vai konkrēti zemnieku sīksaimniecībām, ražotāju organizācijām un kooperatīviem nerada pārmērīgu administratīvo slogu.”;

b) panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija var izlemt, ka brīvprātīgās valstu vai starptautiskās shēmās, kurās noteikti standarti biomasas produktu ražošanai, ietverti pareizi dati 17. panta 2. punkta nolūkos un/vai pierādīts, ka biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā sūtījumi atbilst 17. panta 3., 4. un 5. punktā noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem un/vai ka materiāli nav tiši modificēti vai izmesti atkritumos, lai uz sūtījumu vai tā daļu attiektos IX pielikums. Komisija var pieņemt lēmumu, ka shēmās ir pareizi dati informēšanai par pasākumiem, kas veikti, lai saglabātu teritorijas, kuras kritiskās situācijās nodrošina galvenos dabiskos ciklus (piemēram, ūdensšķirtņu aizsardzību un erozijas kontroli), pasākumiem augsnes, ūdens un gaisa aizsardzībā, noplicinātas zemes atjaunošanā, kā arī par pasākumiem, lai novērstu pārmērīgu ūdens patēriņu apgabalos ar trūcīgiem ūdens resursiem, un attiecībā uz 17. panta 7. punkta otrajā daļā minētajiem jautājumiem. Komisija var arī atzīt platības, kas ir paredzētas, lai aizsargātu reti sastopamas, apdraudētas vai izmirstošas ekosistēmas vai sugas, kuras par tādām ir atzītas starptautiskos nolīgumos vai ir iekļautas starpvaldību organizāciju vai Starptautiskās Dabas un dabas resursu saglabāšanas savienības sastādītos sarakstos, 17. panta 3. punkta b) apakšpunkta ii) punkta nolūkā.”;

c) panta 5. punktā pievieno šādas daļas:

“Panta 4. punktā minētās brīvprātīgās shēmas (“brīvprātīgās shēmas”) regulāri – vismaz reizi gadā – publicē sarakstu ar to sertifikācijas struktūrām, ko izmanto neatkarīgas revīzijas veikšanai, par katru sertifikācijas struktūru norādot, kura vienība vai valsts publiskā sektora iestāde to ir atzinusi un kura vienība vai valsts publiskā sektora iestāde to uzrauga.

Jo īpaši lai novērstu krāpšanu, Komisija, pamatojoties uz riska analīzi vai šā panta 6. punkta otrajā daļā minētajiem ziņojumiem, var noteikt neatkarīgas revīzijas standartus un paredzēt prasību, ka visām brīvprātīgajām shēmām minētie standarti ir jāpiemēro. To veic, izmantojot īstenošanas aktus, kas pieņemti saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Ar šādiem aktiem nosaka termiņu, līdz kuram brīvprātīgajām shēmām minētie standarti ir jāīsteno. Komisija var atcelt lēmumus par brīvprātīgo shēmu atzīšanu gadījumā, ja minētās shēmas tam paredzētajā termiņā neīsteno minētos standartus.”;

d) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

“6. Lēmumus atbilstīgi šā panta 4. punktam pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru. Šādi lēmumi ir spēkā ne vairāk kā piecus gadus.

(*) Šīs direktīvas spēkā stāšanās diena.

Komisija pieprasa, lai šādas brīvprātīgās shēmas, par kurām lēmums ir pieņemts atbilstīgi 4. pantam, līdz ... (*) un pēc tam katru gadu līdz 30. aprīlim iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā ietver katru no šā punkta trešajā daļā izklāstītajiem punktiem. Ziņojumi parasti aptver iepriekšējo kalendāro gadu. Pirmais ziņojums aptver vismaz sešus mēnešus no ... (**). Prasība par ziņojuma iesniegšanu attiecas tikai uz tām brīvprātīgajām shēmām, kuras ir darbojušās vismaz 12 mēnešus.

Līdz ... (***) un pēc tam tās ziņojumos saskaņā ar 23. panta 3. punktu Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā ir analizēti šā punkta otrajā daļā minētie ziņojumi un pārskatīta 4. punkta minēto nolīgumu vai brīvprātīgo shēmu darbība, par kuriem ir pieņemts lēmums saskaņā ar šo pantu, un noteiktas paraugprakses. Ziņojumā izmanto labāko pieejamo informāciju, tostarp informāciju, kas iegūta pēc apspriedēm ar ieinteresētajām personām, un praktisko pieredzi attiecīgo nolīgumu vai shēmu piemērošanā.

Ziņojumā vispārīgi analizē šādu informāciju:

- a) revīzijas neatkarība, kārtība un biežums – attiecībā gan uz to, kas par šiem aspektiem ir norādīts shēmas dokumentācijā brīdī, kad Komisija apstiprināja attiecīgo shēmu, gan saistībā ar nozares paraugpraksi;
- b) neatbilstības konstatēšanas un risināšanas metožu pieejamība, kā arī pieredze un pārredzamība to piemērošanā, īpaši, risinot situācijas, kad shēmas dalībnieki ir veikuši vai tiek apgalvots, ka tie ir veikuši nopietnus pārkāpumus;
- c) pārredzamība, jo īpaši attiecībā uz shēmas pieejamību, tulkojumu nodrošinājumu valodās, ko lieto izejvielu izcelsmes valstīs un reģionos, sertificētu uzņēmumu saraksta un attiecīgo sertifikātu pieejamību, revidentu ziņojumu pieejamību;
- d) ieinteresēto personu iesaiste, jo īpaši attiecībā uz apspriešanos ar pirmiedzīvotājiem un vietējām kopienām, ko pirms lēmuma pieņemšanas veic shēmas izstrādes un pārskatīšanas, kā arī revīzijas laikā, un atbilde uz viņu sniegto ieguldījumu;
- e) vispārējā shēmas stabilitāte, jo īpaši ņemot vērā noteikumus par revidentu un attiecīgu shēmas struktūru akreditāciju, kvalifikāciju un neatkarību;
- f) jaunākā informācija par tirgu saistībā ar shēmu, sertificētu izejvielu un biodegvielas apjomu, norādot sadalījumu pa izcelsmes valstīm un tiem, dalībnieku skaits;
- g) tas, cik vienkārši un efektīvi ir īstenojama sistēma, ar kuru izseko apliecinājumiem, ko shēma dalībniekiem izsniedz par ilgtspējas kritēriju ievērošanu, paredzot šādu sistēmu izmantot kā līdzekli krāpniecisku darbību novēršanai, lai jo īpaši konstatētu un izskatītu iespējamu krāpšanu un citus pārkāpumus un saistībā ar to veiktu turpmākus pasākumus, un attiecīgā gadījumā – konstatētu krāpšanas vai pārkāpumu gadījumu skaits;

un jo īpaši:

- h) vienību iespējas tikt pilnvarotām atzīt un uzraudzīt sertifikācijas struktūras;
- i) sertifikācijas struktūru atzišanas vai akreditēšanas kritēriji;
- j) noteikumi par to, kā veicama sertifikācijas struktūru uzraudzība.

Komisija dara pieejamu brīvprātīgo shēmu iesniegto ziņojumu kopsavilkumu vai vajadzības gadījumā – šos ziņojumus pilnā apmērā 24. pantā minētajā pārredzamības platformā.

Dalībvalsts par savu valsts shēmu var paziņot Komisijai. Komisija dod priekšroku šādas shēmas novērtēšanai. Lēmumu par šādi paziņotas valsts shēmas atbilstību šajā direktīvā norādītajiem nosacījumiem pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, lai sekmētu to, ka tiek savstarpēji divpusēji vai daudzpusēji atzītas shēmas atbilstības verificēšanai attiecībā uz biodegvielām un bioloģiskajiem šķidrajiem kurināmajiem noteiktajiem ilgtspējības kritērijiem. Ja lēmums ir pozitīvs, saskaņā ar šo pantu izveidotas shēmas neatsaka savstarpēju atzīšanu ar minētās dalībvalsts shēmu.”;

(*) Viens gads no šīs direktīvas stāšanās spēkā.

(**) Šīs direktīvas spēkā stāšanās diena.

(***) Astoņpadsmit mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

e) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas iniciatīvas pārbauda 17. panta piemērošanu attiecībā uz biodegvielas avotu un sešu mēnešu laikā pēc lūguma saņemšanas saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru izlemj, vai attiecīgā dalībvalsts, piemērojot 17. panta 1. punktu, drīkst ņemt vērā biodegvielu no minētā avota.”;

7) direktīvas 19. pantu groza šādi:

a) panta 3., 4. un 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“3. Panta 2. punktā minētajos ziņojumos – dalībvalstu gadījumā – un 2. punktā minētajiem līdzvērtīgos ziņojumos, ko sagatavojušas kompetentas struktūras, – ārpus Savienības esošu teritoriju gadījumā – Komisijai var ziņot par tipiskām siltumnīcefekta gāzu emisijām no lauksaimniecības izejvielu audzēšanas.

4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktu, kas pieņemts saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru, var nolemt, ka ziņojumi, kas minēti šā panta 3. punktā, satur pareizus datus, kas ļauj mērīt siltumnīcefekta gāzu emisijas no tādu biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā izejvielu audzēšanas, ko tipiski ražo attiecīgajās teritorijās, 17. panta 2. punkta nolūkā.

5. Komisija vēlākais līdz 2012. gada 31. decembrim un pēc tam reizi divos gados sagatavo ziņojumu par aplēstajām tipiskajām vērtībām un standartvērtībām, kas ir norādītas V pielikuma B un E daļā, īpašu uzmanību veltot siltumnīcefekta gāzu emisijām no transporta un apstrādes.

Ja pirmajā daļā minētajos ziņojumos ir norādīts, ka aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtības, kas norādītas V pielikuma B un E daļā, varētu būt jāpielāgo, ņemot vērā jaunākos zinātniskos pierādījumus, Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz legīslatīva akta priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei.”;

b) panta 6. punktu svītrot;

c) panta 7. punkta pirmo, otro un trešo daļu aizstāj ar šādām:

“7. Komisija pastāvīgi pārskata V pielikumu, lai pamatotā gadījumā pievienotu vērtības citiem biodegvielas ražošanas paņēmieniem no tām pašām vai citām izejvielām. Minētajā pārskatīšanā apsver iespēju grozīt V pielikuma C daļā paredzēto metodoloģiju, jo īpaši attiecībā uz šādiem jautājumiem:

- atkritumu un atlikumu uzskaites metode,
- blakusproduktu uzskaites metode,
- koģenerācijā saražotās enerģijas uzskaites metode un
- kultūraugu atliekas, ko uzskata par blakusproduktiem.

Standartvērtības, kas izstrādātas biodīzeļdegvielai no augu eļļas vai dzīvnieku tauku atliekām, pārskata cik drīz vien iespējams. Ja Komisijas pārskatīšanas rezultātā tiek secināts, ka būtu jāpapildina V pielikums, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 25.a pantu, lai V pielikuma A, B, D un E daļā pievienotu, bet ne svītrotu vai grozītu aplēstās tipiskās vērtības un standartvērtības tiem biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieniem, kuru konkrētas vērtības minētajā pielikumā vēl nav iekļautas.”;

d) panta 8. punktu aizstāj ar šādu:

“8. Ja tas vajadzīgs, lai nodrošinātu V pielikuma C daļas 9. punkta vienādu piemērošanu, Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros norāda detalizētas tehniskas specifikācijas un definīcijas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

8) direktīvas 21. pantu svītrot;

9) direktīvas 22. panta 1. punkta otro daļu groza šādi:

a) punkta i) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“i) to biodegvielu attīstību un īpatsvaru, kuras ražotas no IX pielikumā uzskaitītajām izejvielām, tostarp resursu novērtējumu, koncentrējoties uz ilgtspējības aspektiem, kas saistīti ar ietekmi no tā, ka biodegvielas ražošanai tiek aizstāti pārtikas un barības produkti, pienācīgi ņemot vērā Direktīvā 2008/98/EK izstrādāto atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas principu, biomasas kaskādes principu, vajadzīgā oglekļa uzkrājuma uzturēšanu augsnē un augsnes un ekosistēmu kvalitāti;”

b) pievieno šādu apakšpunktu:

“o) biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā apjomu enerģijas vienībās, kas atbilst katrai VIII pielikuma A daļā uzskaitīto izejvielu kategoriju grupai, ko attiecīgā dalībvalsts ņemusi vērā, lai ievērotu 3. panta 1. un 2. punktā un 3. panta 4. punkta pirmajā daļā minētos mērķus.”;

10) direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) svītro 1. punkta pēdējo teikumu;

b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Ziņojot par siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumiem, ko rada biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā izmantošana, Komisija izmanto apjomus, ko savos ziņojumos norādījušās dalībvalstis saskaņā ar 22. panta 1. punkta o) apakšpunktu, tostarp aplēsto netiešas zemes izmantošanas maiņas emisiju provizoriskās vidējās vērtības un saistīto amplitūdu, kas izriet no rezultātu ietekmes analīzes, kā norādīts VIII pielikumā. Komisija dara publiski pieejamus datus par provizoriskajām netiešas zemes izmantošanas maiņas emisijām un saistīto amplitūdu, kas izriet no rezultātu ietekmes analīzes. Turklāt Komisija izvērtē, vai un kā izmainītos tiešo emisiju ietaupījumu aplēse, ja ņemtu vērā blakusproduktus, izmantojot aizstāšanas pieeju.”;

c) panta 5. punkta e) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“e) to biodegvielu pieejamību un ilgtspējību, kuras ražotas no IX pielikumā uzskaitītajām izejvielām, tostarp novērtējumu par ietekmi no tā, ka biodegvielas ražošanai tiek aizstāti pārtikas un barības produkti, pienācīgi ņemot vērā Direktīvā 2008/98/EK izstrādāto atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas principu, biomasas kaskādes principu, vajadzīgā oglekļa uzkrājuma uzturēšanu augsnē un augsnes un ekosistēmu kvalitāti; un

f) vērtējumu par to, vai var sašaurināt to neskaidrību amplitūdu, kas apzināta analīzē, uz kā balstās netiešas zemes izmantošanas maiņas emisiju aplēses, un vai ņemt vērā Savienības politikas jomu, piemēram, vides, klimata un lauksaimniecības politikas iespējamo ietekmi.”;

d) panta 8. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) ņemot vērā 3. panta 4. punktā minētos mērķus, pārskats par:

i) minētā mērķa īstenošanai paredzēto pasākumu izmaksu efektivitāti;

ii) novērtējumu par minētā mērķa sasniegšanas iespējām, vienlaikus Kopienā un trešās valstīs nodrošinot biodegvielu ražošanas ilgtspējību un izvērtējot ietekmi uz tautsaimniecību, vidi un sociālo jomu, tostarp netiešas sekas un ietekmi uz bioloģisko daudzveidību, kā arī otrās paaudzes biodegvielu komerciālo pieejamību;

iii) mērķa īstenošanas ietekmi uz pārtikas pieejamību par samērīgām cenām;

iv) ar elektromotoriem, hibrīdmotoriem un ūdeņraža motoriem darbināmu transportlīdzekļu komerciālo pieejamību un transporta nozarē patērētās enerģijas no atjaunojamajiem energoresursiem īpatsvara aprēķināšanai izvēlēto metodoloģiju;

- v) specifisku tirgus apstākļu novērtējumu, īpaši pievērsoties tirgiem, kuros transportlīdzekļu degviela veido vairāk nekā pusi no galīgā enerģijas patēriņa, un tirgiem, kuri ir pilnībā atkarīgi no importētas biodegvielas;”;

11) direktīvas 25. pantu aizstāj ar šādu:

“25. pants

Komiteju procedūra

1. Izņemot gadījumus, kas minēti 2. punktā, Komisijai palīdz Degvielas kvalitātes komiteja. Šī komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.
2. Jautājumus, kas saistīti ar biodegvielu vai bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējību, Komisijai palīdz Biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējības komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem, un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.);

12) iekļauj šādu pantu:

“25.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt šīs direktīvas 3. panta 5. punktā un 19. panta 7. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no ... (*).
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 5. punktā un 19. panta 7. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar atsaukšanas lēmumu tiek izbeigta minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšana. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 3. panta 5. punktu un 19. panta 7. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

13) V pielikumu groza un VIII un IX pielikumu pievieno atbilstīgi šīs direktīvas II pielikumam.

3. pants

Pārskatīšana

1. Komisija vēlākais līdz ... (**) iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, kurā iekļauj izvērtējumu par to, vai līdz 2020. gadam Savienības tirgū būs pieejami nepieciešamie daudzumi izmaksu ziņā efektīvu biodegvielu no izejvielām, kuru iegūšanai neizmanto zemi, un nepārtikas kultūraugiem, tostarp par nepieciešamību pēc papildu kritērijiem, lai nodrošinātu to ilgtspēju, un izvērtējumu par labākajiem pieejamiem zinātniskajiem pierādījumiem par netiešas

(*) Šīs direktīvas spēkā stāšanās diena.

(**) Viens gads pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

zemes izmantošanas maiņas ietekmi uz siltumnīcefekta gāzu emisijām, kas saistītas ar biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanu. Ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno priekšlikumus turpmākiem pasākumiem, ņemot vērā ekonomiskus, sociālus un vides apsvērumus. Ziņojumā arī izklāsta kritērijus, lai noteiktu un sertificētu tās biodegvielas un bioloģiskos šķidros kurināmos, kas rada nelielu netiešas zemes izmantošanas maiņas risku, lai attiecīgā gadījumā pielāgotu Direktīvas 98/70/EK V pielikumu un Direktīvas 2009/28/EK VIII pielikumu.

2. Komisija līdz 2017. gada 31. decembrim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, kurā, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamiem zinātniskajiem pierādījumiem, novērtē, cik efektīvi ir ar šo direktīvu ieviestie pasākumi to netiešas zemes izmantošanas maiņas emisiju samazināšanai, kas ir saistītas ar biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanu. Šajā ziņā minētajā ziņojumā iekļauj arī jaunāko pieejamo informāciju attiecībā uz galvenajiem pieņēmumiem, kas ietekmē rezultātus, ko iegūst modelējot ar netiešas zemes izmantošanas maiņas saistīto siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas saistītas ar biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanu, tostarp lauksaimniecības ražas un ražības aprēķinātās izmaiņu tendences, blakusproduktu izvietošanu un novērotās zemes izmantošanas globālās pārmaiņas un atmežošanas ātrumus, un Savienības politikas jomu, piemēram, vides, klimata un lauksaimniecības politikas, iespējamo ietekmi, šādā pārskatā iesaistot ieinteresētās personas. Ziņojumā izskata arī notikumu attīstību saistībā ar sertifikācijas shēmām tām biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo izejvielām, kas rada nelielu netiešas zemes izmantošanas maiņas risku un kas ir uzskaitītas Direktīvas 98/70/EK V pielikumā un Direktīvas 2009/28/EK VIII pielikumā, bet ražotas, radot nelielu netiešas zemes izmantošanas maiņas risku, ko panāk, veicot projektu līmeņa seku mazināšanas pasākumus, un to efektivitāti.

Attiecīgā gadījumā, pamatojoties uz jaunākajiem pieejamiem zinātniskajiem pierādījumiem, pirmajā daļā minētajam ziņojumam pievieno leģislatīva akta priekšlikumu, kurā pielāgotus aplēstos netiešas zemes izmantošanas maiņas emisijas faktorus iekļauj attiecīgajos ilgtermiņa kritērijos, un pārskata efektivitāti stimuliem, ar kuriem veicina biodegvielas no izejvielām, kuru iegūšanai neizmanto zemi, un nepārtikas kultūraugiem saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 3. panta 4. punktu. Kā daļu no minētā ziņojuma Komisija, ņemot vērā dalībvalstu ziņojumus atbilstīgi Direktīvas 2009/28/EK 3. panta 5. punktam, izvērtē to pasākumu efektivitāti, kas veikti, lai novērstu un apkarotu krāpšanos, un attiecīgā gadījumā iesniedz priekšlikumus turpmākiem pasākumiem, tostarp papildu pasākumiem, ko veikt Savienības līmenī.

3. Komisija attiecīgā gadījumā, ņemot vērā ziņojumus, ko iesniegušas brīvprātīgās shēmas, kas paredzētas Direktīvas 98/70/EK 7.c panta 6. punkta otrajā daļā un Direktīvas 2009/28/EK 18. panta 6. punkta otrajā daļā, iesniedz Eiropas Parlamenta un Padomei priekšlikumu par grozījumiem minēto direktīvu noteikumos par brīvprātīgajām shēmām, lai veicinātu paraugpraksi.

4. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, vēlākais līdz ... (*). Dalībvalstis par tiem tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis paredz minētos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Vienlaikus dalībvalstis informē Komisiju par saviem valsts mērķiem, kas noteikti saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 3. panta 4. punkta e) apakšpunktu, un, ja vajadzīgs, par dažādajiem valsts mērķiem, salīdzinot ar atsauces vērtību, kas izklāstīta minētajā direktīvā, un par šo dažādo valsts mērķu pamatojumu.

Dalībvalstis 2020. gadā ziņo Komisijai par gūtajiem panākumiem saistībā ar valsts mērķu sasniegšanu, kas noteikti saskaņā ar Direktīvas 2009/28/EK 3. panta 4. punkta e) apakšpunktu, paskaidrojot jebkādu trūkumu iemeslus.

5. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

(*) Divdesmit četri mēneši pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā.

6. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

...

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

...

I PIELIKUMS

Direktīvas 98/70/EK pielikumus groza šādi:

1) direktīvas IV pielikuma C daļas 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Zemes izmantošanas maiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radīto gada emisiju e_l aprēķina, kopējo emisiju vienādās daļās sadalot 20 gadu ilgā laikposmā. Minēto emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu.

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B (*),$$

kur:

e_l = zemes izmantošanas maiņu ietekmē notiekošo oglekļa uzkrājuma izmaiņu radītā gada emisija (izteikta kā CO₂ ekvivalenta masa (grami) vienā biodegvielas enerģijas vienībā (megadžoulī)). “Aramzeme” (**) un “ilggadīgie stādījumi” (***) tiek uzskatīti par vienu zemes izmantojumu.

CS_R = ar atsaucē zemes izmantojumu saistītā oglekļa uzkrājums vienā platības vienībā (izteikta kā oglekļa masa (tonnas) vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Atsaucē zemes izmantojums ir zemes izmantojums 2008. gada janvārī vai 20 gadus pirms izejvielu ieguves (izmanto vēlāko);

CS_A = ar faktisko zemes izmantojumu saistītā oglekļa uzkrājums vienā platības vienībā (izteikta kā oglekļa masa (tonnas) vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Ja oglekļa uzkrājums uzkrājas laikā, kas ilgāks par vienu gadu, CS_A piešķirto vērtību aprēķina pēc oglekļa uzkrājuma vienā platības vienībā pēc 20 gadiem vai tad, kad augi sasnieguši gatavību, atkarībā no tā, kurš nosacījums īstenojas agrāk;

P = kultūraugu ražība (izteikta kā biodegvielas enerģija gadā vienā platības vienībā); un

e_B = prēmija 29 gCO_{2eq}/MJ, ko piešķir biodegvielai, ja biomasu iegūst no atjaunotas noplicinātas zemes saskaņā ar 8. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

(*) Koeficients, kas iegūts, dalot CO₂ molekulmasu (44,010 g/mol) ar oglekļa molekulmasu (12,011 g/mol), ir 3,664.

(**) Aramzemes definīciju izstrādā IPCC.

(***) Ilggadīgie stādījumi ir daudzgadīgas kultūras, kuru stumbrs parasti netiek katru gadu novākts, piemēram, īscirtmeta atvasāji un eļļas palmas.”;

2) pievieno šādu pielikumu:

“V PIELIKUMS

A daļa. Aplēstās netiešo zemes izmantošanas maiņu emisijas no biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā izejvielām (gCO_{2eq}/MJ) (*)

Izejvielu grupa	Vid. (*)	No rezultātu ietekmes analīzes izrietoša starpprocentiļu amplitūda (**)
Labība un citi cieti saturoši augi	12	8 līdz 16
Cukuri	13	4 līdz 17
Eļļas augi	55	33 līdz 66

(*) Šeit uzrādītās vidējās vērtības ir atsevišķi modelēto izejvielu vērtību svērtais vidējais.

(**) Šeit iekļautā amplitūda ataino 90 % rezultātu, izmantojot no analīzes izrietošas piektās un deviņdesmit piektās procentiles vērtības. Piektā procentile norāda uz vērtību, zem kuras tika konstatēti 5 % novērojumu (t. i., 5 % no kopējiem izmantotajiem datiem uzrādīja rezultātus zem 8, 4, un 33 gCO_{2eq}/MJ). Deviņdesmit piektā procentile norāda uz vērtību, zem kuras tika konstatēti 95 % novērojumu (t. i., 5 % no kopējiem izmantotajiem datiem uzrādīja rezultātus virs 16, 17, un 66 gCO_{2eq}/MJ).

B daļa. Biodegvielas, kuru aplēstās netiešo zemes izmantošanas maiņu emisijas uzskata par līdzvērtīgām nullei

Uzskata, ka no turpmāk uzskaitītajām izejvielu kategorijām ražotu biodegvielu aplēstās netiešo zemes izmantošanas maiņu emisijas ir nulle:

- 1) izejvielas, kas nav uzskaitītas šī pielikuma A daļā;
- 2) izejvielas, kuru ražošana ir izraisījusi tiešu zemes izmantošanas maiņu, proti, maiņu no vienas no šādām IPCC zemes virsmas apauguma kategorijām – mežu zeme, zālājs, mitrājs, apdzīvota vieta vai cita veida zeme – uz aramzemi vai ilggadīgiem stādījumiem (**). Šādā gadījumā tiešo zemes izmantošanas maiņu emisiju vērtības (e_i) aprēķinam vajadzētu atbilst IV pielikuma C daļas 7. punktam.

(*) Šeit uzrādītās vidējās vērtības ir atsevišķi modelēto izejvielu vērtību svērtais vidējais. Pielikumā norādīto vērtību apmēru ietekmē dažādi pieņēmumi (piemēram, blakusproduktu apstrāde, ražīguma izmaiņas, oglekļa uzkrājumi un citu izejvielu pārvietošana utt.), kurus izmanto ekonomikas modeļos aplēses veikšanai. Lai gan tādēļ nav iespējams pilnībā raksturot ar šādām aplēsēm saistīto neskaidrību amplitūdu, tika veikta rezultātu ietekmes analīze, pamatojoties uz būtiskajiem parametriem nejaušu mainīgo lielumu veidā, tā sauktā "Montekarlo analīze".

(**) Ilggadīgie stādījumi ir daudzgadīgas kultūras, kuru stumbrs parasti netiek katru gadu novākts, piemēram, īscirmteta atvasāji un eļļas palmas."

II PIELIKUMS

Direktīvas 2009/28/EK pielikumus groza šādi:

1) direktīvas V pielikuma C daļas 7. punktu aizstāj ar šādu:

“7. Zemes izmantošanas maiņu ietekmē notiekošo oglekļa koncentrācijas izmaiņu radīto gada emisiju e_l aprēķina, kopējo emisiju vienādās daļās sadalot 20 gadu ilgā laikposmā. Minēto emisiju aprēķina, izmantojot šādu formulu.

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B (*)$$

kur:

e_l = zemes izmantošanas maiņu ietekmē notiekošo oglekļa uzkrājuma izmaiņu radītā gada emisija (izteikta kā CO₂ ekvivalenta masa (grami) vienā biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā enerģijas vienībā (megadžouli)). “Aramzeme” (**) un “ilggadīgie stādījumi” (***) tiek uzskatīti par vienu zemes izmantojumu.

CS_R = ar atsauces zemes izmantojumu saistītais oglekļa uzkrājums vienā platības vienībā (izteikts kā oglekļa masa (tonnas) vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Atsauces zemes izmantojums ir zemes izmantojums 2008. gada janvārī vai 20 gadus pirms izejvielu ieguves (izmanto vēlāko);

CS_A = ar faktisko zemes izmantojumu saistītā oglekļa uzkrājums vienā platības vienībā (izteikta kā oglekļa masa (tonnas) vienā platības vienībā, iekļaujot augsni un veģetāciju). Ja oglekļa uzkrājums uzkrājas laikā, kas ilgāks par vienu gadu, CS_A piešķirto vērtību aprēķina pēc oglekļa uzkrājuma vienā platības vienībā pēc 20 gadiem vai tad, kad augi sasnieguši gatavību, atkarībā no tā, kurš nosacījums īstenojas agrāk;

P = kultūraugu ražība (izteikta kā biodegvielas vai bioloģiskā šķidrā kurināmā enerģija gadā vienā platības vienībā); un

e_B = prēmija 29 gCO_{2eq}/MJ, ko piešķir biodegvielai, ja biomasu iegūst no atjaunotas noplicinātas zemes saskaņā ar 8. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

(*) Koeficients, kas iegūts, dalot CO₂ molekulmasu (44,010 g/mol) ar oglekļa molekulmasu (12,011 g/mol), ir 3,664.

(**) Aramzemes definīciju izstrādā IPCC.

(***) Ilggadīgie stādījumi ir daudzgadīgas kultūras, kuru stumbrs parasti netiek katru gadu novākts, piemēram, iścirtmeta atvasāji un eļļas palmas.”;

2) pievieno šādu pielikumu:

“VIII PIELIKUMS

A daļa. Aplēstās netiešo zemes izmantošanas maiņu emisijas no biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā izejvielām (gCO_{2eq}/MJ) (*)

Izejvielu grupa	Vid. (*)	No rezultātu ietekmes analīzes izrietoša starpprocentiļu amplitūda (**)
Labība un citi cieti saturoši augi	12	8 līdz 16
Cukuri	13	4 līdz 17
Eļļas augi	55	33 līdz 66

(*) Šeit uzrādītās vidējās vērtības ir atsevišķi modelēto izejvielu vērtību svērtais vidējais.

(**) Šeit iekļautā amplitūda ataino 90 % rezultātu, izmantojot no analīzes izrietošās piektās un deviņdesmit piektās procentiles vērtības. Piektā procentile norāda uz vērtību, zem kuras tika konstatēti 5 % novērojumu (t. i., 5 % no kopējiem izmantotajiem datiem uzrādīja rezultātus zem 8, 4, un 33 gCO_{2eq}/MJ). Deviņdesmit piektā procentile norāda uz vērtību, zem kuras tika konstatēti 95 % novērojumu (t. i., 5 % no kopējiem izmantotajiem datiem uzrādīja rezultātus virs 16, 17, un 66 gCO_{2eq}/MJ).

B daļa. Biodegvielas un bioloģiskais šķidrās kurināmais, kuru aplēstās netiešo zemes izmantošanas maiņu emisijas uzskata par līdzvērtīgām nullei

Uzskata, ka no turpmāk uzskaitītajām izejvielu kategorijām ražotu biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo aplēstās netiešo zemes izmantošanas maiņu emisijas ir nulle:

- 1) izejvielas, kas nav uzskaitītas šī pielikuma A daļā;
- 2) izejvielas, kuru ražošana ir izraisījusi tiešu zemes izmantošanas maiņu, proti, maiņu no vienas no šādām IPCC zemes virsmas apauguma kategorijām – mežu zeme, zālājs, mitrājs, apdzīvota vieta vai cita veida zeme – uz aramzemi vai ilggadīgiem stādījumiem (**). Šādā gadījumā tiešo zemes izmantošanas izmaiņu emisiju vērtības (el) aprēķinam vajadzētu atbilst V pielikuma C daļas 7. punktam.

(*) Šeit uzrādītās vidējās vērtības ir atsevišķi modelēto izejvielu vērtību svērtais vidējais. Pielikumā norādīto vērtību apmēru ietekmē dažādi pieņēmumi (piemēram, blakusproduktu apstrāde, ražīguma izmaiņas, oglekļa uzkrājumi un citu izejvielu pārvietošana, utt.), kurus izmanto ekonomikas modeļos aplēses veikšanai. Lai gan tādēļ nav iespējams pilnībā raksturot ar šādām aplēsēm saistīto neskaidrību amplitūdu, tika veikta rezultātu ietekmes analīze, pamatojoties uz būtiskajiem parametriem nejaušu mainīgo lielumu veidā, tā sauktā "Montekarlo analīze".

(**) Ilggadīgie stādījumi ir daudzgadīgas kultūras, kuru stumbrs parasti netiek katru gadu novākts, piemēram, īscirtmeta atvasāji un eļļas palmas.”;

3) pievieno šādu pielikumu:

“IX PIELIKUMS

A daļa. Izejvielas un kurināmie, kuru ieskaitāmā daļa 3. panta 4. punkta mērķī(-os) ir to energoietilpība, reizināta ar divi:

- a) aļģes, ja tās audzētas uz zemes dīķos vai fotobioreaktoros;
- b) jauktu sadzīves atkritumu biomasas frakcija, bet tas neattiecas uz dalītiem sadzīves atkritumiem, attiecībā uz kuriem jāievēro Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētie pārstrādes mērķi;
- c) bioloģiski atkritumi, kas definēti Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 4. punktā un kuru izcelsme ir privātas mājāsaimniecības, uz kurām attiecas dalīta savākšana, kas definēta minētās direktīvas 3. panta 11. punktā;
- d) rūpniecības atkritumu biomasas frakcija, ko nevar izmantot pārtikas vai barības ķēdē, tostarp materiāli no mazumtirdzniecības un vairumtirdzniecības un lauksaimniecības pārtikas un zvejniecības, un akvakultūras nozares, izņemot izejvielas, kas uzskaitītas šī pielikuma B daļā;
- e) salmi;
- f) kūtsmēsli un notekūdeņu dūņas;
- g) palmu eļļas ražošanas šķidrās atliekas un tukši palmu augļu ķekari;
- h) taleļļas darva;
- i) jēlglicerīns;
- j) cukurniedru rauši;
- k) vīnogu čagas un vīna nogulsnes;
- l) riekstu čaumalas;
- m) sēnālas;
- n) kaceri, kas attīrīti no kukurūzas graudiem;
- o) mežsaimniecības un mežsaimniecībā pamatotu nozaru atkritumu un atlieku biomasas frakcija, t. i., mizas, zari, pirms tirgū laišanas veiktas starpcirtes produkti, lapas, skujas, koku galotnes, zāģskaidas, ēveļskaidas, melnais atsārms, brūnais atsārms, šķiedru nogulsnes, lignīns un taleļļa;
- p) cits nepārtikas celulozes materiāls, kā definēts 2. panta otrās daļas s) apakšpunktā;

- q) cits lignocelulozes materiāls, kā definēts 2. panta otrās daļas r) apakšpunktā, izņemot zāģbaļķus un finierklučus;
- r) nebioloģiskas cilmes atjaunojamais šķidrās vai gāzveida kurināmais.

B daļa. Izejvielas, par kuru ieskaitāmo daļu 3. panta 4. punkta pirmās daļas mērķi uzskata to energoietilpību, reizinātu ar divi

- a) lietota cepamā eļļa;
- b) dzīvnieku tauki, ko klasificē 1. un 2. kategorijā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1069/2009 (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula) (OV L 300, 14.11.2009., 1. lpp.).”

Padomes paskaidrojuma raksts: Padomes Nostāja (ES) Nr. 2/2015 pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar kuru groza Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielu kvalitāti, un Direktīvu 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu

(2015/C 50/02)

I. IEVADS

Komisija minēto priekšlikumu attiecībā uz vairākiem ierosinātajiem noteikumiem iesniedza 2012. gada 18. oktobrī, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 192. panta 1. punktu un 114. pantu.

Ar priekšlikumu ⁽¹⁾ ir paredzēts grozīt Direktīvu par degvielas kvalitāti (Direktīva 98/70/EK, kas grozīta ar Direktīvu 2009/30/EK, – turpmāk “Degvielas kvalitātes direktīva”) un Direktīvu par atjaunojamiem energoresursiem (Direktīva 2009/28/EK – turpmāk “Atjaunojamo energoresursu direktīva”), pamatojoties uz abās direktīvās iekļauto prasību Komisijai sniegt ziņojumu, kurā tiktu pārskatīta netiešu zemes izmantojuma izmaiņas ietekme ⁽²⁾ uz siltumnīcefekta gāzu emisijām un ierosināti pasākumi šādas ietekmes mazināšanai, ja vajadzīgs, iesniedzot priekšlikumu ⁽³⁾.

Eiropas Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja 2013. gada 11. jūlijā balsoja par savu ziņojumu; Eiropas Parlaments pirmā lasījuma nostāju pieņēma 2013. gada 11. septembrī ⁽⁴⁾.

Padome 2014. gada 13. jūnijā panāca politisku vienošanos par priekšlikuma projektu. Kad priekšlikumu bija izskatījuši juristi lingvisti, Padome 2014. gada 9. decembrī pieņēma nostāju saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas noteikta Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. pantā.

Darba gaitā Padome ņēma vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu. Reģionu komiteja pieņēma lēmumu nenākt klajā ar atzinumu.

II. MĒRĶIS

Komisijas priekšlikuma mērķis ir sākt pāreju uz biodegvielām, kas dod ievērojamus siltumnīcefekta gāzu emisiju ietaupījumus arī tad, ja ir zināms, ka pastāv netiešu zemes izmantojuma izmaiņu radītas emisijas. Lai gan Komisija uzsver, ka pastāvošās investīcijas būtu jāaizsargā, tomēr tās priekšlikuma mērķi un tā galvenie elementi ir:

- ierobežot tradicionālo biodegvielu (kas saistītas ar netiešas zemes izmantošanas maiņas (*ILUC*) emisiju risku) ieskaiti Atjaunojamo energoresursu direktīvas mērķu sasniegšanā,
- uzlabot biodegvielu ražošanas procesu siltumnīcefekta gāzu radītājus (samazināt attiecīgās emisijas), paaugstinot siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma robežvērtību jaunām iekārtām, bet aizsargājot iekārtas, kas jau ir ekspluatācijā,
- veicināt modernu biodegvielu (ar zemu *ILUC* radītāju) plašāku ienākšanu tirgū, atļaujot šīm degvielām lielāku ieskaiti Atjaunojamo energoresursu direktīvas mērķos nekā tradicionālajām biodegvielām,
- pilnveidot siltumnīcefekta gāzu emisiju ziņošanu, prasot dalībvalstīm un degvielas piegādātājiem ziņot par biodegvielu aplēstajām netiešo zemes izmantojuma izmaiņu emisijām.

III. PADOMES NOSTĀJAS ANALĪZE

1. Vispārīgi

Kaut arī Padome ir vienisprātis ar Komisiju un Parlamentu attiecībā uz priekšlikuma galvenajiem mērķiem, Padomes pieeja ietver sākotnējā priekšlikuma grozījumus. Padomes mērķis ir panākt līdzsvarotu pieeju, kurā tiek ņemta vērā vajadzība pievērsties:

- globālajai *ILUC* parādībai,
- mērķim nodrošināt stimulus arvien uzlabotākiem biodegvielu veidiem,
- skaidrākai investīciju perspektīvai un tādu investīciju aizsardzībai, ko veic, pamatojoties uz pastāvošajiem ES tiesību aktiem.

⁽¹⁾ 15189/12 ENV 789 ENER 417 ENT 257 TRANS 346 AGRI 686 POLGEN 170 CODEC 2432.

⁽²⁾ *ILUC*.

⁽³⁾ 7.d panta 6. punkts Direktīvā 2009/30/EK un 19. panta 6. punkts Direktīvā 2009/28/EK.

⁽⁴⁾ A7-0279/2013

Šādas pieejas rezultātā ar Padomes nostāju zināmā mērā tiek grozīts sākotnējais Komisijas priekšlikums, to pārstrādājot un svītrotot dažus tekstā ietvertos noteikumus, lai jo īpaši atspoguļotu pašreizējo situāciju un nenoteiktību, kas saistās ar lēsto *ILUC*, un biodegvielas ražošanas un patēriņa apstākļus un perspektīvas. Tas nozīmē, ka Padome nepieņēma nevienu ar minētajiem svītrotajiem noteikumiem saistītu grozījumu, ko Eiropas Parlaments bija iekļāvis pirmā lasījuma atzinumā. Turklāt vairāki no piedāvātajiem grozījumiem netika pieņemti tāpēc, ka tika uzskatīts, ka tie pienācīgi nepalīdz sasniegt direktīvas mērķus, un citi noteikumi tika pārformulēti, lai direktīvu precizētu un stiprinātu.

Būtiskie grozījumi ir aplūkoti turpmākajās iedaļās.

2. Galvenie politikas jautājumi

i) Tradicionālo biodegvielu un jaunu iekārtu robežvērtība

Komisija ierosināja no labības un citiem cieti saturošiem augiem, cukuru saturošiem augiem un eļļas augiem ražotas biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā daļu Atjaunojamo energoresursu direktīvā noteikto mērķu izpildē ierobežot līdz 5 %, neparedzot ierobežojumus to vispārējam patēriņam.

Lai gan Padome uzskata, ka robežlielums var būt politikas instruments, lai mazinātu *ILUC*, tā uzskata, ka Komisijas priekšlikums ir jāgroza, ņemot vērā iepriekš minētos mērķus. Padomes nostājā ir noteikts 7 % robežlielums. Jāatzīmē, ka arī Parlaments ar grozījumu Nr. 181 palielināja Komisijas ierosināto robežlielumu (līdz 6 %, ietverot enerģētiskos kultūraugus). Padome neatbalsta Parlamenta grozījumu 184/REV, kas robežvērtību piemēro arī Degvielas kvalitātes direktīvas siltumnīcefekta gāzu emisijas intensitātes samazinājuma mērķim, un atzīmē, ka Komisija priekšlikumā nav ietvērusi robežvērtības piemērošanu. Padome pauž uzskatu, ka, ņemot vērā to, ka Degvielas kvalitātes direktīvas mērķis ir samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas intensitāti kopējā ES kurināmā bilancē, tā piemērošana nav atbilstīga.

Turklāt, lai gan Padome piekrīt ierobežot ieskaiti Atjaunojamo energoresursu direktīvas mērķu sasniegšanā, tā arī uzskata, ka robežvērtībai nevajadzētu ierobežot dalībvalstu elastību, nosakot, ka biodegvielu daudzums, kas pārsniedz robežvērtību, būtu jāatzīst par neilgtspējīgu un tādējādi tam nav iespējas gūt atbalstu dalībvalstīs. Tādējādi Padome nevar pieņemt Eiropas Parlamenta ierosināto grozījumu Nr. 89.

Attiecībā uz jaunām iekārtām Padome principā var piekrist Komisijas pieejai, ko atbalstīja arī Parlaments, proti, noteikt agrāku termiņu 60 % minimālā siltumnīcefekta gāzu ietaupījuma robežvērtībai biodegvielām / bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, ko ražo jaunās iekārtās (direktīvas spēkā stāšanās dienu ierosinātā fiksētā datuma – 2014. gada 1. jūlija – vietā).

ii) *ILUC* aplēses, ziņošana un pārskatīšana

Sākotnējā priekšlikumā Komisija paredz pienākumu dalībvalstīm/degvielas piegādātājiem to pārskatos iekļaut *ILUC* emisiju aplēses, lai aprēķinātu biodegvielu/bioloģisko šķidro kurināmo lietošanas aprites ciklā radīto siltumnīcefekta gāzu emisijas samazinājumu. Tika ierosināti attiecīgi jauni pielikumi (V – Degvielas kvalitātes direktīvā un VIII – Atjaunojamo energoresursu direktīvā), kuros ir aplēstas netiešās zemes izmantojuma izmaiņu emisijas no atsevišķām izejvielu grupām ⁽¹⁾.

Padome uzskata, ka šiem noteikumiem būtu labāk jāatspoguļo neskaidrības pakāpe, kas saistīta ar modelēšanu, pieņēmumiem un no tiem izrietošajām *ILUC* aplēsēm, vienlaikus cenšoties apturēt *ILUC* parādību un atbalstot turpmāku labāko zinātnisko pierādījumu attīstību. Tādēļ minētajos jaunajos pielikumos Padomes tekstā ir norādīta vērtību amplitūda, kas ataino šādu neskaidrību saistībā ar provizoriski aplēstajām *ILUC* emisijām. Dalībvalstis / degvielas piegādātāji ziņotu par biodegvielas/bioloģisko šķidro kurināmo daudzumu katrai no minētajos pielikumos uzskaitītajām izejvielu kategorijām, un, pamatojoties uz to, Komisija savā ziņojumā ietvertu vērtību amplitūdu ar mērķi mazināt nenoteiktību un tādējādi izveidot stabilāku zinātnisko bāzi. Turklāt saistībā ar ziņošanu un pārskatīšanu Komisija apsvērtu arī iespējamo ietekmi, kāda ir ES politikai, piemēram, vides, klimata un lauksaimniecības politikai, un vai to varētu ņemt vērā.

Tika ietverti arī pastiprināti pārskatīšanas elementi, ko apvienoja ar jaunu definīciju zema *ILUC* riska biodegvielām / bioloģiskajiem šķidrājiem kurināmajiem, tostarp paredzot kritērijus zema *ILUC* riska biodegvielas, piemēram, ražības pieauguma rezultātā iegūtas degvielas, identificēšanai un sertificēšanai, kā arī ņemot vērā

⁽¹⁾ Labība un citi cieti saturoši augi, cukuru saturoši augi un eļļas augi.

sertifikācijas shēmas zema *ILUC* riska biodegvielas un bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanai, veicot projekta līmeņa seku mazināšanas pasākumus. Pārskatīšanas klauzulā tiek saglabāta iespēja ilgtspējības kritērijos iekļaut pielāgotus aplēstos *ILUC* faktorus. Turklāt pārskatīšanas pantā Padomes nostājā Komisija aicināta, kā minēts Parlamenta grozījumos Nr. 189, 107 un 190, tās pārskatā iekļaut jaunāko pieejamo informāciju attiecībā uz galvenajiem pieņēmumiem par *ILUC* aplēsēm, piemēram, lauksaimniecības ražas un ražības tendences, blakusproduktu izvietošanu un novērotās zemes izmantošanas globālās pārmaiņas un atmežošanas ātrums.

Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus par *ILUC* aplēšu raksturu, Padome nevar pieņemt Parlamenta grozījumu Nr. 60, kura mērķis ir Degvielas kvalitātes direktīvā aprites cikla siltumnīcefekta gāzu emisiju no biodegvielām aprēķināšanā no 2020. gada iekļaut *ILUC* faktorus. Turklāt Padomes nostājas – kā vispārējas pieejas – nolūks ir panākt pēc iespējas lielāku saskaņotību starp grozījumiem Degvielas kvalitātes direktīvā un Atjaunojamo energoresursu direktīvā.

Padome uzskata, ka, lai nodrošinātu saskaņotību starp abām grozītajām direktīvām, jaunais VIII pielikums Atjaunojamo energoresursu direktīvā, kas grozīta ar Padomes nostāju, būtu jā saglabā līdz ar jaunu V pielikumu Degvielas kvalitātes direktīvā un nebūtu jāsvīturo, kā paredzēts Parlamenta grozījumā Nr. 164.

iii) *Stimuli attiecībā uz modernām biodegvielām*

Lai uzlabotu stimulus modernām biodegvielām, Komisija papildus tradicionālo biodegvielu robežvērtībām ierosināja shēmu, kā turpmāk veicināt šādas biodegvielas no izejvielām, kuras nerada papildu pieprasījumu pēc zemes, ierosinot, ka Atjaunojamo energoresursu direktīvā paredzētā 10 % transporta nozares mērķa īstenošanā to energoietilpība būtu jāieskaita ar četras reizes lielāku vērtību. Minētajai direktīvai ir ierosināts jauns IX pielikums, kurā minētas tādas izejvielas, piemēram, atkritumi un atliekvielas.

Parlaments savā nostājā ir iekļāvis obligātos mērķrādītājus dalībvalstīm, lai pakāpeniski panāktu, ka 2016. gadā vismaz 0,5 % enerģijas patēriņa tiktu nodrošināti ar modernām biodegvielām un 2020. gadā – vismaz 2,5 %. IX pielikums ir iedalīts trīs dažādās kategorijās – A, B un C daļā –, paredzot, ka dažas izejvielas 10 % transporta nozares mērķa īstenošanā tiktu ieskaitītas vienu reizi, dažas – reizinātas ar divi, citas – reizinātas ar četri, un tikai izejvielas no A un C daļas tiktu ieskaitītas moderno biodegvielu mērķrādītājos.

Padome piekrīt mērķim veicināt modernu biodegvielu ar zemu *ILUC* risku patēriņu. Tomēr Padomē pārsvarā tiek paustas lielas bažas par atsevišķu izejvielu četrkāšo ieskaiti, ko ierosinājusi Komisija; to pamatā ir raizes par iespējamu tirgus kropļojumu un krāpšanu, un šāda shēma netika uzskatīta par visefektīvāko līdzekli, lai stimulētu modernas biodegvielas. Tādēļ Padomes nostājā ir iekļauti vairāki elementi, lai veicinātu modernas biodegvielas, vienlaikus saglabājot iespēju dalībvalstīm būt elastīgām, ņemot vērā to iespējas un valsts apstākļus: dalībvalstīm ir jānosaka valsts mērķi attiecībā uz modernajām biodegvielām, balstoties uz Atjaunojamo energoresursu direktīvas atsauces vērtību 0,5 procentu punkti no 10 % mērķa attiecībā uz atjaunojamajiem energoresursiem transporta nozarē. Tās var noteikt zemāku mērķi, balstoties uz trīs pamatojumu kategorijām. Tomēr tām būtu jāpamato jebkurš mērķis, kas ir zemāks nekā 0,5 procentu punkti, un jāziņo par iemesliem, ja neizdodas sasniegt savas valsts moderno biodegvielu mērķi. Komisijai jāpublicē kopsavilkuma ziņojums par dalībvalstu panākumiem virzībā uz saviem valsts moderno biodegvielu mērķiem.

Lai gan Padome tādēļ uzskata, ka juridiski nesaistoši valsts līmeņa apakšmērķi attiecībā uz modernajām biodegvielām ir iedarbīga ierosme un skaidrs investīciju signāls, tomēr, ņemot vērā bažas gan par moderno biodegvielu pieejamību, gan izmaksām, tā nevar atbalstīt Parlamenta nostājā ietvertu šo biodegvielu mērķu būtību un sasniegšanas plānu. Padome un Parlaments (grozījumā Nr. 111), šķiet, ir vienisprātis par

to, kā pārskatīšanā ir jāiekļauj novērtējums par šādu biodegvielu pieejamību un šajā sakarā jāņem vērā vides, ekonomiskie un sociālie aspekti, kā arī par iespēju noteikt papildu kritērijus, lai nodrošinātu to ilgtspējību.

Lai nodrošinātu papildu stimulus modernajām biodegvielām, Padomes nostāja Atjaunojamo energoresursu direktīvā paredzēto statistikas datu pārdales instrumentu attiecina arī uz šādām modernām biodegvielām, un šo biodegvielu ieguldījuma dubulta ieskaite ir iekļauta minētās direktīvas vispārējos mērķos.

Padomes nostāja ietver grozītu jaunu IX pielikumu, kas ir paplašināts, lai tā A daļā iekļautu vairāk vienību, piemēram, mežsaimniecības atkritumus un atliekas, kā arī bioloģiskos atkritumus no privātām mājsaimniecībām, kuru energoietilpība mērķu sasniegšanā tiktu ieskaitīta divreiz. B daļā tiktu ietvertas tikai lietotas cepamās eļļas un dzīvnieku tauki, kuru ieguldījums netiktu ieskaitīts valsts moderno biodegvielu mērķī.

Valsts moderno biodegvielu mērķī var ieskaitīt biodegvielu izejvielas, kas nav uzskaitītas IX pielikumā un kas pirms šīs direktīvas pieņemšanas bija atzītas par atkritumiem, atlikumiem, nepārtikas celulozes materiālu vai lignocelulozes materiālu un tika izmantotas esošās iekārtās. Padome uzskata, ka IX pielikuma racionalizētajai un skaidrajai klasifikācijai ir jādod priekšroka pār IX pielikuma sarežģīto struktūru, kas iekļauta Parlamenta nostājā.

Padome kopumā pievienojas Parlamenta vēlmei stiprināt noteikumus, lai samazinātu iespējamus krāpšanas riskus, piemēram, to, ka viens sūtījums ES tiek deklarēts vairāk nekā vienu reizi vai materiāls tiek apzināti modificēts, lai panāktu atbilstību IX pielikumam, un tā ir ņēmusi vērā attiecīgos elementus, kas ietverti grozījumos Nr. 101 un 185, lai dalībvalstis radītu pamundinājumus izveidot un lietot sistēmas, kas uzrauga un izseko izejvielas un no tām iegūtās biodegvielas visā vērtību ķēdē, un nodrošinātu, ka, konstatējot krāpšanu, tiek veikti attiecīgi pasākumi. Turklāt Padomes nostājā ir ietverts dalībvalstu ziņošanas pienākums, kas Komisijai ļaus novērtēt tādu pasākumu efektivitāti, kas veikti, lai novērstu un apkarotu krāpšanu, un to, vai papildu pasākumi, tostarp Savienības līmenī, tiek uzskatīti par vajadzīgiem.

Attiecībā uz dalībvalstu un Komisijas ziņošanu par tādu biodegvielu pieejamību un ilgtspēju, kas ražotas no IX pielikumā uzskaitītajām izejvielām, Padomes nostāja ietver arī pienākumu dalībvalstīm un Komisijai pienācīgi ņemt vērā Atkritumu pamatdirektīvā noteikto atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, biomasas kaskādes principu, vajadzīgā oglekļa uzkrājuma uzturēšanu augsnē, kā arī augsnes un ekosistēmas kvalitāti, bet neuzskata, ka Parlamenta grozījums Nr. 59, kas dod Komisijai pilnvaras pieņemt deleģētos aktus, lai pārbaudītu atbilstību atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, ir piemērots un īstenojams. Padome norāda, ka Parlamenta grozījumi Nr. 12 un 109 arī aicina Komisiju iesniegt ziņojumu, tostarp par moderno biodegvielu pieejamību un ietekmi uz vidi un ekonomiku, ko rada biodegvielas, kas ražotas no atkritumiem, atlikumiem, blakusproduktiem vai izejvielām, kuru iegūšanai neizmanto zemi.

iv) *Stimuli no atjaunojamiem energoavotiem ražotai elektroenerģijai un energoefektivitātes pasākumi*

Komisijas priekšlikumā tika aplūkoti veidi, kā mazināt *ILUC* risku tiešā saistībā ar biodegvielas ražošanu un patēriņu. Tomēr Padome uzskata, ka transporta dekarbonizāciju kā galveno mērķi var sekmēt arī, plašāk izmantojot no atjaunojamiem energoavotiem ražotu elektroenerģiju. Tāpēc Padomes tekstā tiek palielināti reizināšanas koeficienti, ar ko aprēķina tādas no atjaunojamajiem energoresursiem ražotas elektroenerģijas ieskaitāmo daļu, kuru patērē elektrificēts dzelzceļa transports un elektriskie autotransporta līdzekļi, lai sekmētu to izmantošanu un ienākšanu tirgū.

Līdzīgi noteikumi Parlamenta nostājā nav atrodami. Parlaments tomēr aicina Komisiju nākt klajā ar ieteikumiem par papildu pasākumiem energoefektivitātes un enerģijas ietaupījumu veicināšanai transporta nozarē, kurus varētu ņemt vērā, aprēķinot kopējo patērēto no atjaunojamajiem energoresursiem iegūto enerģijas daudzumu

transportā atbilstoši Atjaunojamo energoresursu direktīvā (153. un 154. grozījums) izvirzītajam mērķim – 10 % transporta nozarē. Neraugoties uz to, ka pēc Padomes ieskatiem lielāka energoefektivitāte kopumā ir svarīgs ieguldījums transporta dekarbonizācijā, tā tomēr neuzskata, ka šos pasākumus un to ietekmi šajā sakarā būtu jāiekļauj direktīvā, ar ko groza Atjaunojamo energoresursu direktīvu.

v) *Atbilstība ilgtspējības kritērijiem: brīvprātīgās shēmas un savstarpējā atzīšana*

Attiecībā uz ziņošanu par to, kā darbojas brīvprātīgās shēmas, kas izveidotas saskaņā ar Degvielas kvalitātes direktīvu un Atjaunojamo energoresursu direktīvu, kā arī šo shēmu pārskatīšanu gan Padome, gan Parlaments ir iekļāvuši sīki izstrādātus un ļoti līdzīgus noteikumus par ziņošanu, lai Komisija varētu izvērtēt, piemēram, shēmu neatkarību, pārredzamību, ieinteresēto personu iesaistīšanos un kopējo stabilitāti (54., 58. un 103. grozījums), un Padomes tekstā ir pausts aicinājums Komisijai iesniegt priekšlikumu grozījumiem Degvielas kvalitātes direktīvas un Atjaunojamo energoresursu direktīvas noteikumos par brīvprātīgajām shēmām, ja tas vajadzīgs, lai tādā veidā sekmētu paraugpraksi.

Attiecībā uz brīvprātīgo shēmu savstarpēju atzīšanu un tādu valsts shēmu savstarpēju atzīšanu, kuru nolūks ir nodrošināt atbilstību biodegvielu/bioloģisko šķidro kurināmo ilgtspējības kritērijiem, Padome secina, ka ir jāievieš skaidrība nosacījumos, ar kādiem savstarpējās atzīšanas princips ir piemērojams starp visām shēmām, lai atvieglinātu iekšējā tirgus netraucētu darbību. Tālab Padomes priekšlikumā ir iekļauti daži noteikumi attiecībā uz Degvielas kvalitātes direktīvu un Atjaunojamo energoresursu direktīvu, saskaņā ar kuriem dalībvalsts savu valsts shēmu var paziņot Komisijai, kas to izskatītu prioritārā kārtā. Lēmums par šādā veidā iesniegtu valstu shēmu atbilstību tiktu pieņemts ar pārbaudes procedūru, un atteikt tādas shēmas savstarpēju atzīšanu, kuru pozitīvi novērtējušas citas shēmas, tostarp saskaņā ar attiecīgajiem pantiem izveidotas brīvprātīgās shēmas, nedrīkst. Parlamenta nostāja ietver verificācijas shēmu automātisku savstarpējo atzīšanu (102. grozījums), kuru Padome neuzskata par lietderīgu.

vi) *Deleģētie akti*

Komisija ierosināja lielu skaitu pielāgojumu gan Degvielas kvalitātes, gan Atjaunojamo energoresursu direktīvā, jo īpaši attiecībā uz pilnvarojuma piešķiršanu Komisijai pieņemt tiesību aktus, pamatojoties uz LESD 290. un 291. pantu.

Padome pārskatīja šos noteikumus, pienācīgi ņemot vērā izmaiņas, kuras kopš abu minēto direktīvu pieņemšanas ir izraisījis LESD un jo īpaši tā 290. pants par pilnvarojumu pieņemt vispārēji piemērojamus nelegislatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus legīslatīvu aktu elementus. Tāpēc Padome nolēma ierobežot pilnvaru deleģēšanu Komisijai uz pieciem gadiem Degvielas kvalitātes direktīvas grozījumos attiecībā uz biodegvielas ražošanas paņēmieni aplēsto tipisko vērtību un standartvērtību pievienošanu un atļautajām analītiskajām metodēm saistībā ar degvielas specifiskajām un tvaika spiediena atbrīvojumu, ko var piemērot bioetanolu saturošam benzīnam, bet Atjaunojamo energoresursu direktīvā – attiecībā uz iespējamiem papildinājumiem izejvielu un kurināmo sarakstā IX pielikumā un biodegvielu un bioloģisko šķidro kurināmo ražošanas paņēmieni aplēsto tipisko vērtību un standartvērtību pievienošanu. Tāpēc Padome nevar pieņemt Parlamenta izstrādātajā nostājā iekļautos grozījumus, ar kuriem pārskata vai papildina noteikumus par pilnvaru deleģēšanu Komisijai un kurus Padome nepatur.

Kas attiecas uz citiem noteikumiem par Komisijas ierosināto pilnvaru deleģēšanu, Padome pēc padziļinātas katra atsevišķa gadījuma analīzes ir secinājusi, ka adekvātāki ir vai nu īstenošanas akti, vai parastā likumdošanas procedūra.

vii) *Apsvērumi*

Padome ir grozījusi apsvērumus, lai tos savstarpēji sasaistītu ar direktīvas grozīto normatīvo daļu, un Padomes viedoklis par Parlamenta grozītajiem apsvērumiem tādējādi atbilst Padomes viedoklim par Parlamenta grozījumiem normatīvās daļas noteikumos. Papildus minētajam apsvērumi aplūkoti zemāk 4. punktā.

3. Citi politikas jautājumi

Saistībā ar ILUC emisijām un modernām biodegvielām Padome lielākas skaidrības un konsekvences labad uzskatīja par nepieciešamu Degvielas kvalitātes direktīvu un Atjaunojamo energoresursu direktīvu papildināt ar vairākām jaunām definīcijām. Lai gan Parlamenta nostājā ir ietverts lielāks skaits jaunu definīciju (34.–37. grozījums un 69.–76. grozījums), kuras pēc Padomes ieskatiem nav vajadzīgas, var atzīmēt, ka dažas no ierosinātajām jaunajām definīcijām vismaz daļēji sakrīt ar dažām Padomes ieviestajām definīcijām (jo īpaši par “nepārtikas celulozes materiāliem” un “lignocelulozes materiāliem”).

Attiecībā uz degvielas un bioloģisko šķidro kurināmo radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju ietekmes aprēķināšanu Padome nolēma, ka pretēji Komisijas priekšlikumam būtu jāsauglabā prēmija, ko piešķir tādai biomasai biodegvielas / bioloģiskā šķidrā kurināmā ražošanai, ko iegūst no atjaunotas nopludinātas zemes.

4. Citi Eiropas Parlamenta pieņemtie grozījumi

Citi grozījumi, kuri nav uzskatāmi par vajadzīgiem vai piemērotiem direktīvas mērķu sasniegšanai un kuri Padomes nostājā attiecīgi nav iekļauti, attiecas uz:

- degvielas piegādātājiem noteikto pienākumu nodrošināt tāda benzīna nonākšanu tirgū, kuram ir konkrēts maksimālais skābekļa un etanola saturs (38. grozījums), pienākumu dalībvalstīm nodrošināt konkrētu no atjaunojamiem energoresursiem saražotas elektroenerģijas īpatsvaru benzīnā (daļa 152./rev grozījuma) un attiecībā uz FAME procentuālo daļu dīzeļdegvielā (39. grozījums),
- tādas biodegvielas piegādātājiem, kura paredzēta izmantošanai aviācijā (40. grozījums),
- trešo personu juridiskajām tiesībām un brīvu iepriekš norunātu piekrišanu attiecībā uz tādas zemes izmantošanu un pārvaldību, ko izmanto biodegvielas ražošanā (49. un 96. grozījums),
- Komisijas ziņojumu par augošā pieprasījuma pēc biodegvielas ietekmi uz sociālo stabilitāti, par biodegvielas ražošanas ietekmi uz augu izcelsmes olbaltumvielu pieejamību un pārtikas pieejamību par samērīgām cenām (50. grozījums),
- ar trešā valstīm noslēgtu divpusēju vai daudzpusēju nolīgumu par biodegvielas ilgtspējību noslēgšanu un saturu (55. un 100. grozījums),
- izcelsmes apliecinājumiem saistībā ar atbilstību mērķiem, kā arī statistisku nodošanu, kopīgiem projektiem vai kopīgām atbalsta shēmām (88. grozījums),
- ilgtspējīgu zemes apsaimniekošanas praksi (97. grozījums),
- Eurostat izdevumu attiecībā uz tirdzniecības informāciju par biodegvielu, importa un eksporta datiem, kā arī informāciju par nodarbinātību saistībā ar biodegvielas nozari (98. un 99. grozījums),
- citiem apsvērumiem (4., 8., 13., 129., 16., 17., 22., 24., 25., 27. un 30. grozījums).

IV. SECINĀJUMS

Izstrādājot nostāju, Padome ir pilnībā ņēmusi vērā Komisijas priekšlikumu un Eiropas Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā. Attiecībā uz Eiropas Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem Padome uzskata, ka daži grozījumi – būtībā, daļēji vai pilnībā – jau ir iekļauti tās nostājā.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV